B932

Reykavikin piispan pieni katekeesi s.10

Pyhä Franciscus ja rahan maailma (3/3) s.12

Papal message for Lent 2013 s.16

Paavin paastoviesti s. 6

FIDES

KATOLINEN HIIPPAKUNTALEHTI • KATOLSKT STIFTSBLAD • CATHOLIC DIOCESAN MAGAZINE • No. 2 • 8.2.2013

Pyhän Henrikin juhla:

Ekumeeninen valtuuskunta Roomassa

Paavin puhe delegaatiolle s.8.

Uutisia • Oremus • Artikkeleita • Nuorille • På svenska • English • Ohjelmat

TOIMITUKSELTA

Pääkirjoitus

Yksi meistä

”Ihmiselämä on pyhä, koska se on ensi hetkestään ‘Luojan työtä’ ja koska se pysyy aina erityisessä suhteessa Luojaan, ainoaan päämääräänsä. Jumala yksin on elämän herra. Kukaan ei saa vaatia missään olosuhteissa itselleen oikeutta aiheuttaa tietoisesti kuolemaa viattomalle ihmisolennolle.”

(Uskonopin kongregaation instruktio Donum vitae, 5. – Johannes Paavali II: Kiertokirje Evangelium vitae, 53.)

Katolinen kirkko on monissa Euroopan maissa mukana kansalaisaloitteessa One of Us, ”Yksi meistä”, jonka lopullisena tavoitteena on estää ihmisalkioiden tuhoaminen ”erityisesti tutkimuksen, kehitysavun ja yleisen terveydenhuollon piirissä, ja lopettaa tällaisen toiminnan rahoitus”. Monissa eurooppalaisissa hiippakunnissa ja seurakunnissa kerätään nimiä aloitteen tueksi, ja sen voi allekirjoittaa myös internetissä uuden ”eurooppalaisen kansalaisaloitteen” muodossa. Käsittelyyn aloite pääsee, jos sitä tukee vähintään miljoona EU-kansalaista. Aikaa on ensi syksyyn.

Viimeisin tuen osoittaja aloitteelle oli paavi Benedictus XVI, joka helmikuun alussa sanoi avoimesti toivovansa, että aloite menestyisi, jotta ”Eurooppa olisi aina paikka, jossa jokaista ihmistä suojellaan arvokkaana olentona”.

Jokainen ihminen, jokainen pieni ihmisen alkukin, on yksi meistä. Elämän suojeleminen sen ensi hetkistä lähtien on aivan yhtä tärkeää kuin minä tahansa myöhempänäkin ajankohtana. Ihmiskunnan on toimittava periaatteellisesti kestävällä ja johdonmukaisella tavalla: joko kaikki ihmiselämä on arvokasta – silloin sitä suojellaan sen kaikissa vaiheissa – tai sitten se ei ole. On turhaa ja epärehellistä väittää yhtä ja kuitenkin tehdä toista.

Pienen elämänalun suojeleminen on tärkeä merkki siitä, minkälaista maailmaa me ihmiset haluamme rakentaa, minkälaisten arvojen varassa elämme. Se panee kysymään myös, onko meillä kestäviä periaatteita, joista emme ole valmiita luopumaan, koska ne ovat luonteeltaan luovuttamattomia, koska ne vastaavat totuutta ihmisestä. Vai onko kaikki sittenkin kaupan?

Ehkäpä paastonajan pian alkaessa voisimme pohtia ihmiselämän arvokkuutta sinänsä, ilman, että yritämme vaatettaa sitä kaikilla tottumuksilla ja latteuksilla, joita siihen nykyaikana niin helposti liitetään. Elämää sellaisenaan, Jumalan suurena lahjana.

M. Tervaportti

Ajankohtaista

Notre-Dame sai uudet kirkonkellot

Yksi maailman kuuluisimmista katolisista kirkoista, Pariisin katedraali Notre-Dame, sai yhdeksän uutta kirkonkelloa. Pariisin arkkipiispa, kardinaali André Vingt-Trois siunasi ne Herran temppeliintuomisen juhlan yhteydessä 2. helmikuuta.

Uudet kirkonkellot valmistamalla pyrittiin rekonstruoimaan Notre-Damen alkuperäinen musikaalinen kokonaisuus, joka tuhoutui Ranskan vallankumouksen jälkeisenä aikana.

Kirkonkellot ovat nimeltään Gabriel, Anne-Geneviève, Denis, Marcel, Étienne, Benoît-Joseph (nykyisen paavin kunniaksi), Maurice (de Sully, Pariisin piispa, joka aloitti katedraalin rakennustyöt), Jean-Marie (kardinaali Lustigerin muistoksi) ja Marie.

Kellojen tuomista katedraaliin oli saattamassa suuri lapsijoukko. Kellojen ”kummeina” toimii kahdeksantoista lasta ja yhdeksän arvohenkilöä. Esimerkiksi ”Marien” kummi on Luxemburgin suurherttuatar Maria Teresa ja ”Benoît-Josephin” kummi on paavi Benedictus XVI:n edustajana apostolinen nuntius Ranskassa, arkkipiispa Luigi Ventura.

Kellot ovat ensin helmikuun ajan näytteillä katedraalissa ennen kuin ne nostetaan paikoilleen. Kelloja soitetaan ensimmäisen kerran palmusunnuntain aattona lauantaina 23. maaliskuuta.

Notre-Damen rakennustyöt aloitettiin vuonna 1163, joten tänä vuonna vietetään sen 850-vuotisjuhlaa.

KATT/L'Osservatore Romano

FIDES

Katolinen hiippakuntalehti
Katolskt stiftsblad
Vuosi 2013
76. vuosikerta

Päätoimittaja/Huvudredaktör
Marko Tervaportti

nro	dl	ilmestyy*
2	28.1.	8.2.
3	25.2.	8.3.
4	1.4.	12.4.
5	29.4.	10.5.
6+7	3.6.	14.6.
8	29.7.	9.8.
9	2.9.	13.9.
10	30.9.	11.10.
11	28.10.	8.11.
12	2.12.	13.12.

*) Sulkuihin on merkitty se päivämäärä, johon asti lehdessä julkaistavat ohjelmat ja ilmoitukset on syytä antaa.

Toimitus ja tilaukset
Katolinen tiedotuskeskus
Pyhän Henrikin aukio 1 B
00140 Helsinki

Redaktion och prenumeration
Katolsk informationstjänst
Sankt Henriksplatsen 1 B
00140 Helsingfors
Puhelin/Telefon 09-6129470
Fax 09-650715

Pankkiyhteys/Bankförbindelse:
(IBAN) FI98 8000 1901 2425 53
(BIC) DABAFIHH.

Ilmestyy 12 kertaa vuodessa.
Vuonna 2013 vuosikerran hinta 32 e, ulkomaille 37 e. / Utkommer med 12 nummer årligen. 2013: prenumeration 32 e, till utlandet 37 e.

Paino / tryck:
I-print Oy, Seinäjoki
Design Big G / Marijan Basic

Internet
katolinen.net > fides
fides@catholic.fi

Osoitteenmuutokset ja ilmoitukset /Addressförändringar och annonser
info@catholic.fi

Sisältö

2 Yksi meistä

Notre-Dame sai uudet kirkonkellot

3 Autuaita ovat rauhantekijät

4 Eettistä valistusta tarvitaan

5 Sunnuntait ja juhlapyhät

Rukouksen apostolaatti

6 Paavin viesti paastonajalle 2013: Usko rakkauteen saa aikaan rakkautta

7 Paastokäsky 2013

8 Kirkossa Jeesus on aina läsnä

9 Elian, Jeesuksen ja Pietarin jalanjäljissä

10 Uskon vuosi

11 Seurakunnan esittely: Mariankirkko Meilahdessa

12 Pyhä Franciscus ja rahan maailma

14 Tapaaminen Jeesuksen kanssa

De nya gudstjänstböckerna: Missale och Cecilia

15 Valitse Jumala, älä Jumalan töitä

Seurakuntaneuvostojen vaalit

16 Papal message for Lent 2013

17 Ilmoituksia

18 Seurakunnat ja ohjelmat

20 Pyhän Henrikin juhla: Ekumeeninen valtuuskunta Roomassa

Kansikuva: Ekumeenisen delegaation tapaaminen paavin kanssa.

Ajankohtaista

Paavin viesti maailman rauhanpäivänä: Autuaita ovat rauhantekijät

Paavi Benedictus XVI:n viesti maailman rauhanpäivänä 1. tammikuuta korosti tällä kertaa erityisesti sitä, että elämän kunnioittaminen on tie rauhaan. Paavin mukaan todellisia rauhantekijöitä ovat ”ne, jotka rakastavat, puolustavat ja edistävät ihmiselämää sen kaikissa ulottuvuuksissa: henkilökohtaisessa, yhteisöllisessä ja transsendentissa ulottuvuudessa.” Ne, jotka eivät tarpeeksi arvosta ihmiselämää ja sen seurauksena ajavat esimerkiksi liberaalia aborttilainsäädäntöä eivät ehkä huomaa, että näin he edistävät vain pettävää rauhaa. Vastuun pakeneminen tai viattoman surmaaminen eivät kuitenkaan koskaan voi saada aikaan onnellisuutta ja rauhaa. ”Kuinka voidaan ajatella toteutettavan rauhaa, kansojen kokonaisvaltaista kehitystä tai ympäristönsuojelua, ellei suojella kaikkein heikoimpien oikeutta elämään, alkaen syntymättömistä?”

On puolustettava myös avioliiton luonnollista rakennetta miehen ja naisen välisenä liittona ja vastustettava yrityksiä tehdä siitä juridisesti samanveroinen radikaalisti erilaisten liittojen kanssa, jotka todellisuudessa vahingoittavat ja heikentävät avioliittoa ja hämärtävät sen erityisluonteen ja korvaamattoman yhteiskunnallisen roolin.

Nämä periaatteet eivät ole uskontotuuksia eivätkä uskonnonvapaudesta johtuvia lausumia. Ne on kirjoitettu itse ihmisluontoon, ne voidaan tuntea järjen avulla ja ne ovat siten yhteisiä koko ihmiskunnalle. Kirkon toiminta niiden puolustamiseksi ei ole tunnustuksellista toimintaa vaan se on suunnattu kaikille ihmisille uskontokunnasta riippumatta. Tämä toiminta on sitä välttämättömämpää mitä enemmän nämä periaatteet kielletään tai ymmärretään väärin, ”koska se on loukkaus ihmispersoonan totuutta vastaan ja haavoittaa vakavasti oikeudenmukaisuutta ja rauhaa.”

Rauhan edistämiseksi on myös tärkeää, että oikeusjärjestelmät tunnustavat omantunnonvapauden periaatteen, oikeuden kieltäytyä omantunnonsyistä tapauksissa, joissa lait ja hallinnolliset säädökset hyökkäävät ihmisarvoa vastaan, kuten abortti- ja eutanasiakysymyksissä.

Nykyisessä talouskriisissä on tärkeää löytää uusi talousmalli viime vuosikymmeninä vallinneen itsekkään voiton ja kulutuksen maksimoinnin sijasta. Todellinen ja kestävä menestys saavutetaan lahjoittamalla itsensä ja kykynsä; aidosti inhimillinen talouskehitys tarvitsee myös lahjoittamisen periaatetta veljeyden ilmauksena. Kaupallisessa toiminnassa rauhantekijä on se, joka luo luottamuksen ja vastavuoroisuuden suhteita yhteistyökumppaneidensa ja työtovereidensa välille; se, joka harjoittaa taloudellista toimintaa yhteiseksi hyväksi, ei vain itseään varten vaan antaakseen toisille tulevaisuuden ja arvokkaan työn.

Perheen merkitystä ei voi aliarvioida rauhankasvatuksessa, koska sen luonnollinen kutsumus on elämän edistäminen. Kristityn perheen tehtävä on kasvattaa ihmisiä jumalallisen rakkauden mukaan. Perhe on keskeinen rauhan kulttuurin toteuttamisessa, koska tulevat rauhantekijät syntyvät ja kasvavat perheissä.

KATT/VIS

Kardinaali Glemp kuollut

Entinen Puolan priimas, 83-vuotias kardinaali Józef Glemp kuoli pitkän sairauden jälkeen 23. tammikuuta 2013 Varsovassa. Hän oli Puolan priimas vuosina 1981-2009, ja toimi myös 23 vuoden ajan Puolan piispainkokouksen puheenjohtajana. Hänet luotiin kardinaaliksi vuonna 1983.

Józef Glemp syntyi 18. joulukuuta 1929 Inowrócławissa. Hänet vihittiin papiksi vuonna 1956. Hän oli Warmian piispa, kun paavi Johannes Paavali II vuonna 1981 nimitti hänet Gnieznon ja samalla Varsovan arkkipiispaksi. Gniezno on perinteisesti ollut priimaksen piispanistuimen paikka. Glemp luopui Gnieznon arkkihiippakunnan johdosta vuonna 1992, mutta säilytti kuitenkin edelleen priimaksen aseman, silloinkin kun luopui piispainkokouksen puheenjohtajuudesta vuonna 2004 ja Varsovan arkkihiippakunnan johdosta vuonna 2007. 80-vuotispäivänään hän luovutti priimaksen viran Gnieznon arkkipiispa Henryk Muszynskille.

Kardinaali Glempin hautajaisia vietettiin 28. tammikuuta Varsovan katedraalissa.

Paavi Benedictus XVI viittasi surunvalittelussaan Glempin piispalliseen tunnuslauseeseen ”Caritati in iustitia” (rakkauden puolesta vanhurskaudessa) ja totesi, että Glemp oli ”vanhurskas” taivaallisen suojelijansa pyhän Joosefin tavoin. Vanhurskauteen perustui hänen syvä rakkautensa Jumalaa ja ihmisiä kohtaan. Tämä oli hänen valonsa, inspiraationsa ja voimansa kirkonjohtajan vaikeassa palvelutehtävässä aikakaudella, jolla Puolaa ja Eurooppaa koettelivat yhteiskunnalliset ja poliittiset muutokset.

Paavi totesi, että henkilökohtaisesti hän oli aina arvostanut kardinaali Glempin vilpitöntä hyvyyttä, yksinkertaisuutta, avoimuutta ja sitä, kuinka tämä sydämestään omistautui kirkolle Puolassa ja maailmassa.

KATT/VIS/Kath.net

Maailmalta

Ukrainalaisille oma eparkia Englantiin ja Ranskaan

Paavi Benedictus XVI on korottanut tammikuun puolivälissä Englannissa ja Ranskassa toimivat ukrainalais-katoliset eksarkaatit eparkioiksi (eli latinalaisen kirkon hiippakuntia vastaaviksi yksiköiksi) bysanttilaista riitusta noudattavia ukrainalais-katolilaisia varten.

Skotlannin ja Ison-Britannian eparkian nimi on "Ukrainian Catholic Eparchy of the Holy Family of London" ja sen ensimmäiseksi piispaksi nimitettiin samalla piispa Hlob Lonchyna. Eparkiaan on rekisteröitynyt kymmenisen tuhatta uskovaa, mutta uskovien todellisen lukumäärän uskotaan olevan moninkertainen.

Ranskan uuden eparkian nimi puolestaan on "Saint Wladimir-Le-Grand de Paris des Byzantins-Ukrainiens". Sen ensimmäiseksi piispaksi nimitettiin samalla piispa Borys Gudziak. Eparkiaan kuuluu arviolta noin 130 000 uskovaa, vaikka rekisteröityjen katolilaisten määrä on vain noin 20 000.

Kumpikin piispa on syntynyt Yhdysvalloissa.

Myös Saksassa toimii Münchenistä käsin ukrainalais-katolinen eksarkaatti, jonka muuttamista eparkiaksi on myös toivottu. Eksarkaatin toiminta-alue kattaa Saksan lisäksi myös Pohjoismaat. Eksarkaatin kansleri, isä Ivan Machuzhak vierailee silloin tällöin myös Suomessa.

KATT/RV/Zenit

Isä Harry Peels on kuollut

Jeesuksen pyhän sydämen pappien Flanderin ja Hollannin provinssin aikaisempi esimies, isä Harry (Hendrikus Hubertus) Peels SCJ on kuollut. Hän kuoli sakramenttien vahvistama veljeskunnan Astenin luostarissa 21.1.2013.

Isä Peels oli syntynyt 1934 ja antanut ikuiset lupaukset 1954. Hänet vihittiin papiksi 20.12.1959. Hän toimi vuodesta 2000 alkaen Hollannin provinsiaalina ja vuodesta 2006 alkaen yhdistetyn Hollannin ja Flanderin konfederaation esimiehenä. Isä Peels vieraili Suomessa useita kertoja 2000-luvulla. Hänen hautajaisiaan vietettiin lauantaina 26.1.2013 Astenissa.

KATT

Monsignore Austen jatkaa Bonifatiuswerkin pääsihteerinä

Saksalaisen Bonifatiuswerk-avustusjärjestön yleisjohtokunta on päättänyt jatkaa järjestön nykyisen pääsihteerin, 54-vuotiaan monsignore Georg Austenin toimikautta vuoden 2014 maaliskuun alusta seuraavat kuusi vuotta. Pääsihteerinä mons. Austen johtaa avustusjärjestön päivittäistä toimintaa.

KATT/Bonifatiuswerk

Eettistä valistusta tarvitaan

Helsingin Sanomien mielipidepalstalla käytiin tammikuussa keskustelua Väestöliiton nuorille suuntaamasta seksikasvatuksesta, erityisesti "Sitähän sä kysyit" –nimisestä seksuaalikasvatuspelistä. Elena Rimkevitch totesi kirjoituksessaan ("Seksuaalikasvatus on muutakin kuin vekottimia", HS Mielipide 18. 1.), että kasvatuksen karkeus ja kankeus "herättävät ennemmin huolta kuin luottamusta siihen, että nuori oppii jotain, mistä voi olla hyötyä oman seksuaalisuuden kehittymisessä."

Väestöliiton edustajat totesivat vastauksessaan (HS Mielipide 21. 1.) esimerkiksi, että pelissä vastataan kysymyksiin, joita nuoret tutkimusten mukaan pohtivat, ja että peli nojaa myös maailman terveysjärjestön WHO:n seksuaalikasvatuksen standardeihin, jotka määrittävät kunkin ikäluokan seksuaalikasvatuksen sisällön.

TM Emil Anton nosti esiin tärkeän näkökulman vastineessaan "Seksivalistusta on tuettava seksuaalietiikalla" (HS Mielipide 23.1.). Anton kirjoitti, että monet "yhteiskuntamme seksisidonnaiset ongelmat, kuten pettämiset, avioerot, pornografia ja seksuaalinen hyväksikäyttäminen, kertovat ennen kaikkea moraalisesta kriisistä. Samoin nuorten kysymykset, joita Väestöliitonkin sivut ovat tulvillaan, paljastavat seksidilemmojen olevan hyvin usein luonteeltaan eettisiä: omatunto sanoo yhtä, kaverit tai fantasiat toista. Mitä pitäisi tehdä, mikä on oikein?"

Anton totesi, että yleensä seksuaalivalistajat lähestyvät aihetta pääasiassa terveystiedollisesti, eikä heillä tavallisesti ole kovinkaan vankkaa pohjaa eettisten ongelmien käsittelyyn. Usein nuori jää moraaliongelmissa ilman apua. "Pahimmassa tapauksessa nuoren terve omatunto hiljennetään vakuuttelemalla, ettei siinä tai tuossa ole mitään väärää."

Suomessa on puuttunut filosofian ja teologian piiriin kuuluvan etiikan rakentava panos seksuaalivalistuksessa. Antonin mukaan tarvitaan yhteistyötä terveystiedon asiantuntijoiden ja eetikkojen välillä. Eetikot voivat auttaa asettamaan seksielämän laajemman moraalisen elämän, rakkauden ja vastuun yhteyteen.

Anton päätti kirjoituksensa: "Valistus on todellista vasta sitten, kun nuoret saadaan ymmärtämään erilaisten käytännön ratkaisujen elämänkatsomukselliset taustat ja perusteet. Oma lyhyt kokemukseni alalla on ollut erittäin rohkaisevaa: nuorten antama palaute on yllättänyt myönteisyydellään."

KATT

Kannattaa tutustua Emil Antonin blogiin "Mieheksi ja naiseksi. Vaihtoehtoista, vastuullista seksivalistusta" osoitteessa mieheksijanaiseksi.com.

Helsingin seurakuntien ja Katolisen tiedotuskeskuksen järjestämä

JOHDANTOKURSSI KATOLISEEN USKOON 2013

Johdantokurssin luennot pidetään Pyhän Henrikin katedraalin seurakuntasalissa osoitteessa Pyhän Henrikin aukio 1 (Tehtaankadun ja Puistokadun kulmassa) maanantai-iltaisin klo 18.30 alkaen. Kurssin materiaalina käytetään pääasiassa Katolisen kirkon katekismusta.

Johdantokurssin ohjelma 2013

Elämä Kristuksessa

18.2.2013	Käskyt II (mons. Marino Trevisini)

Rukous kristillisessä elämässä

4.3.2013	Kirkkovuosi ja hetkipalvelus (isä Dung Dang)
18.3.2013	Rukouksista ja hartauksista (Marjatta Jaanu-Schröder)
8.4.2013	Neitsyt Maria ja pyhät (Javier Salazar)
22.4.2013	Eläminen kirkon yhteydessä (Marko Tervaportti)

Lopuksi

6.5.2013	Harjoitus
7.-17.5.	Rippi (järjestetään jonkun papin kanssa)

Kirkkoonotto

Lauantaina 18.5.2013 klo 18.00

Sunnuntait ja juhlapyhät

10.2. KIRKKOVUODEN 5. SUNNUNTAI (I)
1L Jes. 6:1-2a, 3-8
Ps. 138:1-2a, 2bc-3, 4-5, 7c-8. - 1ac
2L 1. Kor. 15:1-11 tai 2L 1. Kor. 15:3-8, 11
Ev. Luuk. 5:1-11

Paastonaika alkaa

13.2. TUHKAKESKIVIIKKO (IV)
1L Joel 2:12-18
Ps. 51:3-4, 5-6a, 12-13, 14+17. - vrt. 3
2L 2. Kor. 5:20 - 6:2
Ev. Matt. 6:1-6, 16-18
Paasto – ja abstinenssipäivä.

17.2. PAASTON 1. SUNNUNTAI (I)
1L 5. Moos. 26:4-10
Ps. 91:1-2, 10-11, 12-13, 14-15. - vrt. 15b
2L Room. 10:8-13
Ev. Luuk. 4:1-13

24.2. PAASTON 2. SUNNUNTAI (II)
1L 1. Moos. 15:5-12,17-18
Ps. 27:1, 7-8a, 8b-9ab, 13-14. - 1a
2L Fil. 3:17-4:1 tai 2L Fil. 3:20-4:1
Ev. Luuk. 9:28b-36

3.3. PAASTON 3. SUNNUNTAI (III)
1L 2. Moos. 3:1-8a, 13-15
Ps. 103:1-2, 3-4, 6-7, 8+11. - 8a
2L 1. Kor. 10:1-6, 10-12
Ev. Luuk. 13:1-9
Voidaan käyttää myös vuoden A lukukappaleita.

10.3. PAASTON 4. SUNNUNTAI (IV) – LAETARE
1L Joos. 5:9a, 10-12
Ps. 34: 2-3, 4-5, 6-7. - 9b
2L 2. Kor. 5:17-21
Ev. Luuk. 15:1-3, 11-32
Voidaan käyttää myös vuoden A lukukappaleita.

Kärlek och vördnad

O Gud, vår Skapare!
Du har format oss människor
som unika konstverk,
med speciella gåvor och karaktärer.
Var och en har sitt eget öde och sin
egen livsväg. Därför bör vi leva i
respekt för varandra och därför kan vi
tacka dig, vi som är så dyrbara i
dina ögon.
Ur: Novena inför den helige Ignatius
av Loyolas fest (31.8)

Piispan kalenteri

13.2.	Tuhkakeskiviikon messu katedraalissa.
18.-20.2.	Pappienneuvoston kokous Stella Marisissa.
2.3.	Pastoraalineuvoston kokous Helsingissä.
3.3.	Esitelmä aiheesta Sacrum Triduum Alavan seurakunnassa Kuopiossa klo 16.
8.-10.3.	Visitatio canonica Pyhän Ursulan seurakunnassa.
15.-20.3.	Pohjoismaiden piispainkonferenssi Heiligenkreuzissa Itävallassa.

Rukous

Rukouksen apostolaatti

Helmikuun 2013 rukouksen apostolaatin palsta

Nasaretin pyhä perhe ei säästynyt siirtolaisuuden ristiltä. Kun enkelin käskystä idän tietäjät lähtivät toista tietä takaisin kotimaahansa kuningas Herodeksen vihan välttämiseksi, enkeli kehotti pyhää perhettä lähtemään Egyptiin ja palaamaan kotikaupunkiinsa vasta Herodeksen kuoleman jälkeen. Egyptissä he viettivät tavallisen siirtolaisperheen elämää. Voimme olettaa, että kirvesmiehenä Joosef löysi työtä. Maria hoiti Jeesus-lastaan ja hyvänä emäntänä huolehtii kodista, laittoi ruokaa ja pyrki solmimaan hyvät välit naapurin naisten kanssa.

Monet entiset siirtomaat saivat viime vuosisadan toisella puoliskolla itsenäisyyden. Toiset pyrkivät vielä siihen. Mutta itsenäisyyden lupaamat lahjat, rauha ja vapaus, tasa-arvoisuus ja hyvinvointi eivät vielä ole kovinkaan paljon tulleet näkyviin näissä maissa ainakaan tavallisten kansalaisten elämänoloissa. Pikemminkin tilanne näyttää entistä pahemmalta. Kun maassa on valtataistelua, diktatuuria, korruptiota ja eri ryhmien oman edun tavoittelua ei ole ihme, että silloin perhe-elämä, erityisesti äidit ja lapset kärsivät eniten järjestyksen puutteesta. Näemme sen pahat seuraukset esimerkiksi Syyrian sisällissodassa. Maailman suurvallat, jotka voisivat yhdessä saada aikaan järjestyksen, eivät pääse yhteisymmärrykseen ja sen tähden perheet hajoavat, äidit itkevät miehensä, poikiensa ja pikkulastensa kuolemaa.

Äitien suurin huoli on, miten he voivat elättää lapsiaan ja kasvattaa heistä kunnollisia ihmisiä, kun kotimaassa ei aina voi vapaasti harjoittaa omaa uskontoa, kun miehet ovat työttömiä, koulut eivät toimi, terveydenhuoltoa tuskin on saatavissa, kun ei löydy edes polttopuuta ja puhdasta vettä ruoan laittamiseksi. Silloin on pakko lähteä omasta maastaan pois ja pyrkiä aloittamaan siirtolaisena uuden elämän maassa, jonne on tervetullut.

Vaikka heitä sanotaan tervetulleiksi ja he saavat kaikenlaista apua valtiolta, humanitaarisilta järjestöiltä ja kristillisiltä kirkoilta ja yhdistyksiltä, siirtolaisten ei ole helppoa rakentaa perheelleen turvallista tulevaisuutta, kun he joutuvat oppimaan uutta kieltä tai eivät tunne uuden kotimaansa ajatus- ja elämäntapoja ja kun työllisyystilanne on vaikea jo paikallisillekin; kuinka he saisivat koulutustaan vastaavaa työtä? Kotiutuminen uuteen kotimaahan ei ole helppoa siirtolaisperheelle.
Lapset oppivat koulussa nopeasti uutta kieltä ja uusia elämäntapoja. Mutta ovatko nämä aina sopusoinnussa heidän oman vakaumuksensa ja oman kulttuurin kanssa? Avustajilla on haasteellinen tehtävä selittää heille maansa erilaisten tapojen merkitystä, joihin he kutsuvat siirtolaiset sopeutumaan, ilman että nämä menettäisivät omia hyviä tapojaan. Yksi usein unohdettu kotiutumistekijä on uskonnollinen. Se, joka elää uskossa, tietää, että Jumala matkustaa, kuten Nasaretin pyhä perhe on kokenut, jokaisen siirtolaisperheen mukana, mihin tahansa tämä muuttaakin.

Rukoilkaamme tämän kuukauden aikana, että siirtolaiset eri puolilla maailmaa pystyisivät voittamaan kotiutumisen haasteet ja rakentamaan turvallista tulevaisuutta perheelleen luottaen Jumalan läsnäoloon kaikkialla.

Rukoilkaamme...

Helmikuu
- Että siirtolaisperheet ja erityisesti siirtolaisäidit saisivat tukea ja apua vaikeuksissaan.

- Että sodasta ja selkkauksista kärsivät kansat pääsisivät rakentamaan turvallista tulevaisuutta.

Maaliskuu
- Että luonnon kunnioittaminen kasvaisi sekä ymmärrys siitä, että koko luomakunta on Jumalan työtä, josta ihmisellä on vastuu.

- Että piispat, papit ja diakonit julistaisivat uupumatta evankeliumia kaikkialla maailmassa.

Februari
- Att migrantfamiljer, speciellt mödrarna, får stöd och hjälp i sina svårigheter.

- Att alla de folk som lider av krig och konflikter får uppleva en framtid i fred.

Mars
- Att respekten för naturen växer. Den är Guds verk som anförtrotts åt oss för att vi skall ta ansvar för den.

- Att biskopar, präster och diakoner oförtröttligt predikar evangeliet ända till världens ände.

isä Frans Voss SCJ

Pyhä isä

Paavin viesti paastonajalle 2013:

Usko rakkauteen saa aikaan rakkautta

Rakkaat veljet ja sisaret,

Paastonaika antaa meille Uskon vuoden aikana arvokkaan tilaisuuden mietiskellä uskon ja rakkauden välistä suhdetta: Jumalaan – Jeesuksen Kristuksen Jumalaan – uskomisen ja rakkauden, joka on Pyhän Hengen hedelmä ja joka ohjaa meitä omistautumaan Jumalalle ja lähimmäisillemme.

1 Usko vastauksena Jumalan rakkauteen

Ensimmäisessä kiertokirjeessäni esitin joitakin ajatuksia näiden kahden teologisen hyveen, uskon ja rakkauden, läheisestä suhteesta. Lähtien liikkeelle apostoli Johanneksen perustavanlaatuisesta toteamuksesta: ”Me olemme oppineet tuntemaan Jumalan rakkauden kaikkia meitä kohtaan ja uskomme siihen” (1. Joh. 4:16), kirjoitin, että ”Kristillisen elämän alkuna ei ole eettinen päätös tai jokin suuri idea vaan sellaisen tapahtuman tai persoonan kohtaaminen, joka antaa elämälle uuden päämäärän ja samalla määrää sen suunnan... Koska Jumala on ensin rakastanut meitä (vrt. 1 Joh. 4: 10), ei rakkaus nyt enää ole pelkästään “käsky”, vaan se on todella vastaus siihen rakkauden lahjaan, jonka kanssa Jumala tulee luoksemme” (Deus caritas est, 1). Usko on tämä henkilökohtainen liittyminen – joka sisältää kaikki kykymme – Jumalan rajattomaan ja ”kärsivään” rakkauteen meitä kohtaan, joka tuli täydellisesti ilmi Jeesuksessa Kristuksessa. Kohtaaminen Jumalan kanssa, joka on rakkaus, ei kosketa vain sydäntä vaan myös ymmärrystä: ”Elävän Jumalan tunteminen on tie rakkauteen, ja tahtomme myöntyminen hänen tahtoonsa yhdistää ymmärryksen, tahdon ja tunteen kaiken käsittäväksi rakkauden kokonaisuudeksi. Tämä on tosin prosessi, joka jatkuvasti kehittyy ja kulkee eteenpäin; rakkaus ei koskaan ole ’valmis’ ja täydellinen” (Deus caritas est, 17). Siksi kaikille kristityille ja erityisesti karitatiivisessa työssä toimiville on välttämätöntä usko, se ”Jumalan kohtaaminen Kristuksessa, mikä herättää heissä rakkauden ja avaa heidän sydämensä toisia ihmisiä kohtaan, niin että rakkaus lähimmäiseen ei heille enää ole ikään kuin ulkoapäin tuleva käsky vaan seuraus uskosta, joka vaikuttaa rakkaudessa” (Deus caritas est, 31a). Kristityt ovat ihmisiä, jotka Kristuksen rakkaus on voittanut, ja tämän rakkauden pakottamana – ”Caritas Christi urget nos” (2. Kor. 5:14) – he rakastavat lähimmäisiään konkreettisella tavalla (vrt. – Deus caritas est, 33). Tämä asenne johtuu ensisijaisesti tietoisuudesta, että Herra rakastaa meitä, antaa meille anteeksi ja jopa palvelee meitä – Herra, joka kumartuu pesemään opetuslasten jalat ja antaa itsensä uhriksi ristillä liittääkseen ihmiskunnan Jumalan rakkauteen.

”Usko näyttää meille Jumalan, joka on antanut meille Poikansa, ja herättää meissä voittoisan varmuuden siitä, että tämä on totta: Jumala on rakkaus! ... Usko on tietoinen Jumalan rakkaudesta, joka on ilmestynyt Jeesuksen lävistetyssä sydämessä ristillä ja herättää vuorostaan vastarakkautta. Rakkaus on valo – lopulta ainoa – joka yhä uudelleen valaisee pimeän maailman ja antaa meille rohkeutta elämään ja toimintaan” (Deus caritas est, 39). Kaikki tämä auttaa meitä ymmärtämään, että kristittyjen perusasenne on juuri ”uskoon perustuva ja sen muovaama rakkaus” (Deus caritas est, 7).

2 Rakkaus on elämää uskosta

Koko kristillinen elämä on vastausta Jumalan rakkauteen. Ensimmäinen vastaus on usko, joka täynnä hämmästystä ja kiitollisuutta myöntyy Jumalan ainutlaatuiseen aloitteeseen, joka edeltää meitä ja kehottaa meitä. Uskon myöntymys merkitsee suurenmoisen ystävyyden historian alkua Herran kanssa, joka täyttää ja antaa täyden merkityksen koko elämäämme. Mutta Jumalalle ei riitä, että vain hyväksymme hänen rajattoman rakkautensa. Hän ei ainoastaan rakasta meitä, vaan tahtoo vetää meidät puoleensa, muuttaa meidät niin syvällisesti, että voimme sanoa pyhän Paavalin kanssa: ”Enää en elä minä, vaan Kristus elää minussa” (vrt. Gal. 2:20).

Kun annamme tilaa Jumalan rakkaudelle, me tulemme hänen kaltaisikseen, osallisiksi hänen omasta rakkaudestaan. Jos avaamme itsemme hänen rakkaudelleen, annamme hänen elää meissä ja saada meidät rakastamaan hänen kanssaan, hänessä ja niin kuin hän; vain silloin uskomme tulee todella ”vaikuttavaksi rakkautena” (Gal. 5:6); vain silloin Jumala pysyy meissä (vrt. 1. Joh. 4:12).

Usko on totuuden tuntemista ja sen noudattamista (vrt. 1. Tim. 2:4); rakkaus on totuudessa vaeltamista (vrt. Ef. 4:15). Uskon kautta alkaa ystävyys Herran kanssa, rakkauden kautta tätä ystävyyttä eletään todeksi ja vaalitaan (vrt. Joh. 15:14 ss.) Usko saa meidät noudattamaan Herramme ja Mestarimme käskyä; rakkaus antaa meille onnen toimia sen mukaan (vrt. Joh. 13:13-17). Uskossa synnymme Jumalan lapsiksi (vrt. Joh. 1:12 ss.); rakkaus saa meidät elämään konkreettisesti Jumalan lapsina ja tuottamaan Pyhän Hengen hedelmää (vrt. Gal. 5:22). Usko saa meidät tunnistamaan lahjat, jotka hyvä ja antelias Jumala on meille antanut; rakkaus tekee niistä hedelmällisiä (vrt. Matt. 25:14-30).

3 Uskon ja rakkauden erottamaton yhteys

Tämän valossa tulee selväksi, että emme koskaan voi erottaa uskoa ja rakkautta toisistaan emmekä asettaa niitä toisiaan vastaan. Nämä kaksi teologista hyvettä liittyvät läheisesti toisiinsa, ja olisi erehdys asettaa ristiriitaa tai ”dialektiikkaa” niiden välille. Toisaalta olisi liian yksipuolista korostaa niin voimakkaasti uskon ensisijaisuutta ja ratkaisevaa merkitystä, että vähätellään ja melkein halveksitaan konkreettisia laupeudentöitä ja pidetään niitä epämääräisesti humanitäärisyytenä. Toisaalta on samaten yksipuolista ylikorostaa rakkauden ja laupeudentöiden ensisijaisuutta niin, että ne korvaisivat uskon. Terveellisessä hengellisessä elämässä on vältettävä sekä fideismiä että moralisoivaa aktivismia.

Kristillinen elämä merkitsee jatkuvasti nousemista vuorelle kohtaamaan Jumala ja laskeutumista takaisin vuorelta hänen rakkautensa ja voimansa vahvistamana, niin että voimme palvella veljiämme ja sisariamme Jumalan omalla rakkaudella. Pyhästä Raamatusta näemme, että apostolien into julistaa evankeliumia ja herättää uskoa liittyy läheisesti rakastavaan huolenpitoon köyhien palvelemisesta (vrt. Ap.t. 6:1-4). Kirkossa kontemplaation ja toiminnan, joita evankeliumissa jollakin tavalla kuvaavat Maria ja Martta, on molempien oltava olemassa ja täydennettävä toisiaan (vrt. Luuk. 10:38-42). Jumalasuhteen on aina oltava etusijalla, ja kaiken todellisen hyvyyksien jakamisen on evankeliumin hengessä oltava juurtunut uskoon (vrt. yleisaudienssi, 25. huhtikuuta 2012).

Joskus itse asiassa pyrimme rajoittamaan ”lähimmäisenrakkauden” solidaarisuuteen tai yksinkertaisesti humanitääriseen apuun. On kuitenkin tärkeä muistaa, että suurin rakkauden teko on evankeliumin julistaminen, joka on ”sanan palvelemista”. Ei ole mitään hyödyllisempää ja siksi rakkaudellisempaa tekoa lähimmäistä kohtaan kuin Jumalan

Pyhä isä

sanan leivän murtaminen, evankeliumin hyvän sanoman jakaminen, hänen johdattamisensa suhteeseen Jumalan kanssa. Evankeliumin julistaminen on korkeinta ja kokonaisvaltaisinta ihmispersoonan hyvän edistämistä. Kuten Jumalan palvelija paavi Paavali VI kirjoitti kiertokirjeessä Populorum progressio, Kristuksen julistaminen on ensimmäinen ja pääasiallinen kehityksen aikaansaaja (vrt. 16). Alkuperäinen, eletty ja julistettu totuus Jumalan rakkaudesta meitä kohtaan avaa elämämme tämän rakkauden vastaanottamiseen ja mahdollistaa ihmiskunnan ja jokaisen ihmisen kokonaisvaltaisen kehityksen (vrt. Caritas in veritate 8).

Olennaisesti kaikki lähtee rakkaudesta ja pyrkii kohti rakkautta. Jumalan rajaton rakkaus on ilmoitettu meille evankeliumin julistuksessa. Jos otamme sen vastaan uskossa, saamme ensimmäisen ja välttämättömän yhteyden Jumalaan, joka saa meidät ”rakastumaan Rakkauteen”. Sitten pysymme tässä rakkaudessa, kasvamme siinä ja iloiten välitämme sitä toisille.

Uskon ja laupeudentöiden välisen suhteen ilmaisee ehkä parhaiten tämä Efesolaiskirjeen kohta: ”Armosta Jumala on teidät pelastanut antamalla teille uskon. Pelastus ei ole lähtöisin teistä, vaan se on Jumalan lahja. Se ei perustu ihmisen tekoihin, jottei kukaan voisi ylpeillä. Mekin olemme Jumalan tekoa, luotuja Kristuksen Jeesuksen yhteyteen toteuttamaan niitä hyviä tekoja, joita tekemään Jumala on meidät tarkoittanut” (Ef. 2:8-10). Siitä näemme, että lunastuksen koko aloite tulee Jumalalta, hänen armostaan ja uskossa vastaanotetusta anteeksiannosta; mutta tämä aloite ei rajoita vapauttamme ja vastuutamme, vaan itse asiassa tekee niistä autenttisia ja suuntaa ne kohti laupeudentekoja. Ne eivät ole ensisijaisesti ihmisen ponnistusten tulosta, joista voisi ylpeillä, vaan syntyvät uskosta ja virtaavat armosta, jota Jumala antaa runsaasti. Usko ilman tekoja on kuin puu ilman hedelmiä: nämä kaksi hyvettä viittaavat toisiinsa. Paastonaika kutsuu meitä kristityn elämän perinteisten käytäntöjen kautta vahvistamaan uskoamme kuuntelemalla tarkkaavasti ja jatkuvasti Jumalan sanaa ja ottamalla vastaan sakramentit. Samalla se kutsuu kasvamaan laupeudessa ja rakkaudessa Jumalaa ja lähimmäistä kohtaan, myös harjoittamalla konkreettisesti paastoa, katumusta ja almujen antamista.

4 Uskon etusija, rakkauden johtoasema

Kuten kaikki Jumalan lahjat, myös usko ja rakkaus saavat alkunsa samasta Pyhästä Hengestä (vrt. 1. Kor. 13), Hengestä, joka huutaa meissä ”Abba, Isä” (Gal. 4:6) ja saa meidät sanomaan ”Jeesus on Herra!” (1. Kor. 12:3) ja ”Maranatha!” (1. Kor. 16:22, Ilm. 22:20). Usko, lahjana ja vastauksena, saa meidät tuntemaan totuuden Kristuksesta lihaksitulleena ja ristiinnaulittuna rakkautena, ehdottomana ja täydellisenä kuuliaisuutena Isän tahdolle ja rajattomana jumalallisena laupeutena lähimmäisiä kohtaan; usko istuttaa sydämiin ja mieliin lujan vakaumuksen, että vain tämä rakkaus kykenee voittamaan pahan ja kuoleman. Usko kutsuu meidät katsomaan tulevaisuuteen toivon hyveen avulla, odottaen luottavaisina, että Kristuksen rakkauden voitto saa täyttymyksensä. Rakkaus puolestaan saattaa meidät Jumalan rakkauteen, joka on tullut ilmi Kristuksessa, ja liittää meidät henkilökohtaisella ja eksistentiaalisella tavalla Jeesuksen totaaliseen ja ehdottomaan itsensä antamiseen Isälleen sekä veljilleen ja sisarilleen. Pyhä Henki täyttää meidät rakkaudellaan ja tekee meidät osallisiksi Jeesuksen omistautumiseen Poikana Jumalalle ja veljenä jokaiselle ihmiselle (vrt. Room. 5:5). Näiden kahden hyveen suhde muistuttaa kirkon kahden perustavanlaatuisen sakramentin suhdetta: kasteen ja eukaristian suhdetta. Kaste, joka on uskon sakramentti (sacramentum fidei) edeltää eukaristiaa, rakkauden sakramenttia (sacramentum caritatis), mutta on suunnattu sitä kohti, koska eukaristia on kristillisen tien täyteys. Samalla tavoin usko edeltää rakkautta, mutta usko on aitoa ainoastaan rakkauden kruunaamana. Kaikki alkaa nöyrästä uskon myöntymisestä (tietoisuudesta, että on Jumalan rakastama), mutta siitä on saavuttava rakkauden totuuteen (tietoisuuteen siitä, kuinka rakastaa Jumalaa ja lähimmäistä), joka pysyy ikuisesti kaikkien hyveiden täyteytenä (vrt. 1. Kor. 13:13).

Rakkaat veljet ja sisaret, paastonaikana valmistaudumme viettämään ristin ja ylösnousemuksen tapahtumaa, jossa Jumalan rakkaus lunasti maailman ja valaisi koko historian. Olkoon tämä kallisarvoinen aika teille tilaisuus sytyttää uudelleen uskonne Jeesukseen Kristukseen ja käydä sisään hänen rakkauteensa Isää kohtaan ja jokaista veljeä ja sisarta kohtaan, joita elämässämme tapaamme. Tätä rukoilen Jumalalta ja pyydän Herraa siunaamaan teitä jokaista ja kaikkia yhteisöjänne.

Vatikaanissa 15. lokakuuta 2012
Paavi Benedictus XVI

Ruumis Jumalan kuvana
Jason Lepojärvi

Johdatus paavi Johannes Paavali II:n ruumiin teologiaan. Katsaus joihinkin katolisen ihmiskäsityksen ydinkysymyksiin. 131 sivua, nid., 20€.

katolinenkirjakauppa.net

Paastokäsky 2013

Helsingin piispan paastokäsky, joka toistaa Pohjoismaiden piispainkokouksen suositukset vuodelta 1985. Tänä vuonna (2013) tuhkakeskiviikko on 13.2. ja pitkäperjantai 29.3.

1. Uskovia velvoittaa paasto ja liharuoasta pidättyminen, abstinenssi, tuhkakeskiviikkona ja pitkänäperjantaina. Paastoamisvelvollisuus koskee täysi-ikäisiä siihen asti, kun he täyttävät 60 vuotta, abstinenssi 14 vuotta täyttäneitä.

2. Perjantaisin jokainen 14 vuotta täyttänyt täyttää katumusvelvollisuuden esimerkiksi:
   - pidättymällä liha- tai jostakin muusta ruoasta,
   - pidättymällä alkoholin tai tupakan käytöstä tai jostakin muusta nautinnosta,
   - pidättymällä kaikesta ruoasta tavallista pidemmän ajan; näin säästynyt raha voidaan lahjoittaa hiippakunnan Caritas-järjestön kautta käytettäväksi hätää kärsivien hyväksi,
   - omistamalla erityistä huomiota perheen yhteiseen rukoukseen, osallistumiseen pyhään messuun, sakramentin palvontaan tai ristintien hartauteen,
   - antamalla erityistä huomiota niille, jotka ovat köyhiä, sairaita, vanhuksia tai yksinäisiä.

3. Jokainen voi vapaasti valita sen katumuksen harjoittamisen muodon, jota hän tavallisina perjantaina noudattaa, eikä sen tarvitse aina olla sama.

4. Ei ole katsottava synniksi, jos joku ei täytä katumusvelvollisuuttaan jo nain perjantaina. Vakava aikomus katumuksen harjoittamiseen on kuitenkin velvoittava.

+ Teemu Sippo SCJ
Helsingin piispa

Pyhä Benedictus: Paastonajan huomioimisesta

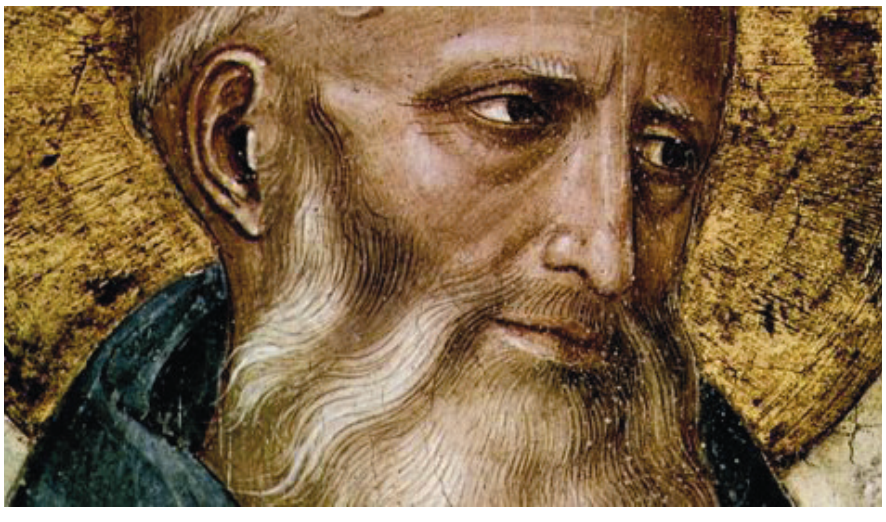

”Vaikka munkin elämän tulisi olla kaiken aikaa kuin paastonajalla, vain harvoilla on voimia siihen. Siksi kehotamme näinä paastonajan päivinä kaikkia valvomaan oman elämänsä puhtautta ja samalla pesemään näinä pyhinä päivinä muiden aikojen laiminlyönnit pois. Tämä tapahtuu oikealla tavalla silloin, kun pysymme kaukana kaikista virheistä ja näemme vaivaa kyynelten täyttämän rukouksen, lukemisen, katuvan sydämen sekä pidättäytymisen avulla.

Lisätkäämme siis näinä päivinä jotakin tavalliseen palvelukseemme: erityisiä rukouksia, pidättäytymistä ruoasta ja juomasta. Jokainen tarjotkoon Jumalalle jotakin hänelle osoitetun määrän yli, omasta tahdostaan iloiten Pyhässä Hengessä. Hän pidättäköön ruumiiltaan hieman ruokaa, juomaa ja unta sekä pidättäytyköön lörpöttelystä ja tyhmyyksien teosta. Hän odottakoon hengellisellä kaipuulla ja ilolla pyhää pääsiäisjuhlaa...”

(Pyhän Benedictuksen sääntö,
suom. sisar Mechthild OSB, KATT 2011, s.118-119)

Ihmisiä

Kirkossa Jeesus on aina läsnä

Isä Robert Galla SCJ, Pyhän Marian seurakunnan kappalainen

Isä Robertilla on kiire. Hän on juuri vienyt auton huoltoon ja saapuu hengästyneenä haastatteluun. Isä Robert on nuorekas, elämäniloinen ja aktiivinen seurakuntapappi ja SCJ:n luostarin esimies. Hän on myös hiippakunnan tuomioistuimen tuomari.

Isä Robertin lapsuus ja perhetausta on vaatimaton. Hän syntyi 21.9.1969 pienessä 700 hengen maalaiskylässä. Hänen äitinsä oli opettaja ja isä töissä toimistossa. Perhe oli puolalaisittain pieni, isä Robertilla on vain yksi sisko. Hänen lapsuutensa ja nuoruutensa olivat tavallisia. Käytyään peruskoulun hän kävi ammattikoulun, jossa opiskeli elektroniikka-alan teknikoksi.

Mutta ulkonainen elämä voi hämätä sen, että Jumala on varannut toisenlaisen elämäntehtävän. Isä Robert oli lapsena aktiivinen messupalvelija ja lukija. Hän osallistui useita kertoja vuodessa retretteihin. Näin hänessä kasvoi rakkaus Jumalaan ja Jeesukseen. Jumala toimii, kuten tiedämme, ihmisten kautta. Ratkaisevat ihmiset isä Robertin elämässä olivat hänen kirkkoherransa ja äitinsä. Kirkkoherra toimi esimerkin kautta. Hän oli aina iloinen ja hänen olemuksestaan levisi muille hyvänolon ja onnellisuuden tunne. Isä Robertin äiti esitti kuitenkin ratkaisevan kysymyksen - haluatko tulla papiksi. Isä Robert antoi, meidän kaikkien onneksi, tähän myöntävän vastauksen.

Robert Galla keskeytti vasta aloitetun jatko-opiskelun ja aloitti opinnot pappiseminaarissa Stadnikissa, 30 kilometriä Krakovasta. Opiskelu kesti kuusi vuotta. Tutkielman aihe koski kirkon moraaliteologiaa. Aloittaneista puolet valmistui papeiksi. Robert Galla vihittiin papiksi 14.6.1997. Pappisvihkimyksen toimitti Jeesuksen pyhän sydämen veljeskunnan (SCJ) chileläinen piispa Marcelo Palentini. Nyt isä Gallasta tuli kappalainen, vastuualueena työ nuorten ja perheiden kanssa, keski-Puolaan suureen seurakuntaan, joka oli keskellä ruskohiilikaivosaluetta. Pian hänen kykynsä huomattiin ja hänet lähetettiin Roomaan jatko-opiskelua varten. Neljän vuoden jälkeen isä Robert valmistui kanonisen lain tohtoriksi. Hänen valmistuttuaan piispa Wróbel, hänen entinen moraaliopin professorinsa, kutsui hänet Suomeen. Saavuttuaan maahamme keskitalvella 2005 hän toimi kappalaisena Jyväskylässä, Tampereella ja nyt Helsingissä Pyhän Marian seurakunnassa.

Veljeskunnan jäsenenä isä Robert painottaa yhteisön merkitystä elämässään. Vuodesta 2010 hän on ollut SCJ:n paikalliskommuniteetin eli luostarin esimies. Luostariin kuuluu viisi veljeskunnan pappia. Isä Frans toimii sen hengellisenä ohjaajana. Yhteisöllä on oma päivittäinen missionsa, ohjelmansa ja rutiininsa. Koska sääntökunta on apostolinen, sen päätehtävä on pastoraalinen työ ja päivittäinen rukouselämä, joka huomattavalla tavalla keskityy eukaristian adoraatioon.

Pastoraalinen työ Pyhän Marian yli 3500 jäsenen seurakunnassa on haastavaa seurakunnan monikulttuurisuuden vuoksi. Seurakunnassa puhutaan 78 eri kieltä. Pääkielet ovat suomi ja englanti.

Isä Robert innostui, kun haastattelussa tuli puhe pappien pastoraalisista ja sosiaalisista haasteista. Hän painotti, ettei kirkko ole mikään Jeesuksen fan club tai supermarket, jossa voi valita palvelunsa kuin kaupan hyllyltä. Kirkko on kokonaisuus ja paikka, jossa Jeesus on aina läsnä ja jonka kautta hän toimii. Kirkko on myös sosiaalinen kokonaisuus ja yhteisö.

Kolmas seikkka, jota isä Robert painotti, on ekumenia ja sen rajat. Kaikissa asioissa ei voi tehdä kompromisseja. Tämä koskee erityisesti sakramenttien ymmärtämistä. Seka-avioliitossa, jossa on useita lapsia, ei uskonnollista kokonaisuutta saa rikkoa siten, että yksi lapsi kastetaan katolilaisek-si ja toinen ei.

Isä Robert pahoittelee sitä, että Suomessa ei ole vahvaa hengellistä traditiota. Tämä on kulttuurikysymys. Hän painottaa adoraation merkitystä ja osallistumista siihen säännöllisesti.

Keskustelu siirtyi kirkon jäsenmäärän kasvuun, joka nyt pääasiassa tapahtuu maahanmuuton kautta. ”Vanhat” katolilaiset ovat aktiivisia, mutta missä ovat nuoret? Seurakunnat tarvitsevat jatkuvasti nuoria aktiivijäseniä eri toimintoihin. Tässä on varsinkin vanhemmilla suuri vastuu.

Tulevaisuutta tarkasteltaessa isä Robert toivoi, että hengellistä ohjausta vahvistetaan varsinkin retrettien avulla. Seurakunnasta on tultava yhä enemmän hengellinen keskus kaikille katolilaisille.

Jan-Peter Paul

Paavin puhe suomalaiselle valtuuskunnalle 17.1.2013

Teidän korkeutenne, teidän ylhäisyytenne, rakkaat ystävät!

Jälleen kerran olen iloinen toivottaessani tervetulleeksi ekumeenisen valtuuskuntanne jokavuotiselle vierailullenne Roomaan Suomen kansallispyhimyksen pyhän Henrikin juhlan yhteydessä. On sopivaa, että tapaamme toisemme kristittyjen ykseyden rukousviikon aattona. Tänä vuonna rukousviikon teema on “Mitä Jumala odottaa meiltä?” (Miika 6:6-8). Profeetta tietenkin tekee selväksi, mitä Herra meiltä odottaa: “tee sitä, mikä on oikein, osoita rakkautta ja hyvyyttä ja vaella valvoen, Jumalaasi kuunnellen” (8).

Juuri viettämämme joulunaika muistuttaa meitä siitä, että Jumala, joka on kulkenut kanssamme alusta alkaen ja joka ajan täytyttyä tuli lihaksi pelastaakseen meidät synneistämme ja johdattaakseen askeleitamme pyhyyden, oikeudenmukaisuuden ja rauhan tiellä. Nöyrä vaeltaminen Herran läsnäolossa – kuuliaisena hänen pelastavalle sanalleen ja luottaen hänen armeliaaseen suunnitelmaansa – ei ole puhuttelewa kuva vain uskonelämästä vaan myös ekumeenisesta matkastamme polulla, joka vie kohti kaikkien kristittyjen täyttä ja näkyvää ykseyttä. Tällä opetuslapseuden polulla meitä kutsutaan kulkemaan yhdessä eteenpäin Jumalan kaikkivaltiaalle tahdolle osoitetun uskollisuuden kapeaa tietä pitkin ja kohtaamaan mahdollisesti eteemme tulevat vaikeudet tai esteet.

Edistyäksemme ekumeenisen yhteyden tiellä meidän on tultava yhä lähemmäs toisiamme rukouksessa, yhä päättäväisemmiksi pyhyyden tavoittelussa ja entistä sitoutuneemmiksi teologisen tutkimuksen ja oikeudenmukaista ja veljellistä yhteiskuntaa palvelevan yhteistyön alueilla. Tällä hengellisen ekumenian tiellä me todella kuljemme Jumalan ja toistemme kanssa oikeudenmukaisuuden ja rakkauden tietä (vrt. Miika 6:8), sillä, niin kuin Yhteinen julistus vanhurskauttamisesta vahvistaa: “Jumala hyväksyy meidät ja me saamme Pyhän Hengen, joka uudistaa sydämemme ja varustaa ja kutsuu meidät hyviin tekoihin” (15).

Rakkaat ystävät, toivon, että vierailunne Roomaan auttaa vahvistamaan kaikkien kristittyjen ekumeenisia suhteita Suomessa. Kiittäkäämme Jumalaa kaikesta siitä, mitä on tähän mennessä saavutettu. Rukoilkaamme, että totuuden Henki johdattaisi Kristuksen seuraajia maassanne kohti yhä suurempaa rakkautta ja ykseyttä heidän pyrkiessään elämään evankeliumin valossa ja valaisemaan niitä moraalikysymyksiä, jotka yhteiskunnissamme ovat nyt ajankohtaisia. Kulkemalla nöyrästi yhdessä Herran meille osoittamalla tavalla oikeudenmukaisuuden, armeliaisuuden ja vanhurskauden tietä kristityt eivät vain elä totuudessa vaan heistä tulee ilon ja toivon valoja kaikille niille, jotka etsivät varmaa kiinnekohtaa tässä nopeasti muuttuvassa maailmassa. Tämän uuden vuoden alussa lupaan rukoilla teidän puolestanne. Kaikille teille pyydän sydämestäni Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen viisautta, armoa ja rauhaa.

KATT/RV

Ordo 2012-2013

Viitteet kirkkovuoden jokaisen päivän messun lukukappaleisiin. 122 sivua, sid., 11€.

Katolisen kirkon katekismus

Katolinen usko yksissä kansissa. Korvaamaton apuväline ja lähdeteos jokaiselle katolilaiselle ja katolisesta uskosta kiinnostuneelle. 815 sivua, sid., 50€.

katolinenkirjakauppa.net

Pyhiinvaellus

Elian, Jeesuksen ja Pietarin jalanjäljissä: **Karmeliittamaallikkojen järjestämä pyhiinvaellus Pyhälle maalle**

Jokaisen pyhiinvaelluksen tulisi syventää suhdettamme Kristukseen ja hänen kirkkoonsa. Parhaiten nämä tavoitteet toteutuvat Pyhällä maalla, jonne pelastushistorian tapahtumapaikat keskittyvät ja kirkko on monipuolisesti läsnä.

Koska profeetta Elia perinteen mukaan on karmeliittojen ”johtaja ja isä”, oli luonnollista, että karmeliittamaallikkojen aloitteesta tehty pyhiinvaellus alkoi Karmel-vuorella. Vaelsimme karmeliittasääntökunnan syntysijoille Välimerelle avautuvassa Wadi Siahin laaksossa. Kostutimme sormemme Elian lähteen veteen, valokuvasimme karmeliittojen ensimmäisen, Neitsyt Marialle vihityn kirkon raunioita ja yritimme tunnistaa kasvillisuuden peittämistä vuorenseinämistä muinaisten karmeliittaerakkojen asuttamien luolien suita.

Ensimmäiset karmeliitat pyysivät 1200-luvun alussa Jerusalemin patriarkkaa Albertusta kirjoittamaan heille elämänsäännön. Muslimien vallattua Jerusalemin patriarkan asemapaikaksi oli tullut Karmel-vuoren pohjoispuolella sijaitseva Akko. Johanniittojen hospitaalin maanalaisissa käytävissä tajusimme ritarikunnan mahtavuuden ja saatoimme aavistaa, kuinka vahvana kilpailijana johanniittojen suurmestari koki Albertuksen.

Tänä päivänä karmeliitat vaalivat profeetta Elian muistoa Karmelvuoren itäisessä päässä Muhrakassa. Täällä hän lähes 3000 vuotta sitten haastoi Baalin papiston henkiseen kaksintaisteluun siitä, kumman uhriin Jumala vastaisi tulella (1. Kun. 18:21-40). Muhrakan näköalapaikassa pääsimme mekin valitettavasti taistelutunnelmiin nähdessämme kolmen Israelin ilmavoimien koneen laskeutuvan sotilaslentokentälle Jisreelin tasangolla. Voitettuaan Baalin papit Elia joutui pakenemaan. Matkamme alussa ja lopussa, mutta myös sen keskellä kävimme paikoissa, joissa Elia perinteen mukaan viipyi tai piiloutui pakomatkallaan Karmel-vuorelta Siinain vuorelle: luolassa Haifan karmeliittojen Stella Maris -basilikan alttarin alla ja Pyhän Yrjön luostarissa lähellä Jerikoa sekä Taybehin palestiinalaiskylässä hieman Jerusalemista pohjoiseen.

Juudean Wadi Kiltin vaelluksellamme paneuduimme erämaassa kulkemisen vaikeuteen Eliaa jäljitellen. Taaborinvuoren upeassa Kirkastuksen basilikassa meidän oli helppo palauttaa mieleen Elian ja Mooseksen ja Jeesuksen ilmestyminen Pietarille ja Johannekselle (Luuk. 9:28-36).

Pyhällä maalla on ihanaa olla katolilainen! On jatkuvasti kuin kotonaan kaikissa paikoissa, joissa Jeesuksen elämän tapahtumia muistellaan: Pyhän Katariinan kirkossa, joka on Jeesuksen syntymäkirkon vieressä Betlehemissä ja Paimenten kedon kirkossa, Nasaretin Herran syntymän ilmoittamisen basilikassa, Kaanan kirkossa, Autuaaksijulistusten vuoren basilikassa, Tabghassa, jossa on leipien ja kalojen kirkko (Mark. 6:40-44), Dominus flevit -kirkossa Öljymäellä, joka on rakennettu sen muistoksi, kun Jeesus itki kaupungin kohtaloa ratsastaessaan aasilla Jerusalemiin (Luuk. 19:32-44), Getsemanen basilikassa ja Pyhän haudan kirkossa.

Kirkkoja on lähes mahdotonta jälkeenpäin erottaa toisistaan. Helpommin muistettavia ovat puu, vuori ja talo, joka havainnollistavat Jeesuksen elämää tai opetusta: Sakkeuksen viikunapuu Jerikossa (Luuk. 19:1-10), Kiusausten vuori matkalla Jerikoon (Luuk. 4:1-13) ja Palestiinan ainoan kristityn kylän, Taybehin, niin sanottu palestiinalainen talo.

Teimme myös pikaiset vierailut Jeesuksen aikaiseen Galilean pääkaupunkiin Seforikseen ja essealaisten Qumraniin.

Esitys: Kolmas oppaamme järjesti viimeisenä iltana mielenkiintoisen pienoisseminaarin, jossa Suomen Ramallahin yhteystoimiston päällikkö FT Martti Eirola puhui Suomen kehitysyhteistyöstä palestiinalaisalueilla ja Daniel Koski palestiinalaisen kylän elämää 1920-luvulla tutkineesta suomalaisesta Hilma Granqvistista. Kuva: Heidi Tuorila-Kahanpää

Pietarille oli varattu kokonainen päivä. Kapernaumissa ihmettelimme Pietarin talon kaivauksia, Baniasissa Jordanin alkulähteillä muistelimme Pietarin tunnustusta ja Jeesuksen sanoja ”Sinä olet Pietari ja tälle kalliolle minä rakennan kirkkoni” (Matt. 16, 13-20) ja Mensa Christi -kirkossa Genesaretinjärven rannalla Ylösnousseen sanoja Pietarille: ”Kaitse lampaitani (Joh. 21, 1-24).

Saimme uuden tuttavan käydessämme Betlehemin karmeliittaluostarissa, jonka perusti ensimmäinen autuaaksi julistettu palestiinalainen, Ristiinnaulitun Jeesuksen Maria (Miriam Baouardy, 1846-1878). Hän on sanonut: ”Miten onnellinen olen siitä, että minulla on Jumala, joka täyttää taivaan ja maan.” (Katolinen rukouskirja, s. 68)

Emme unohda Stella Marisin vieraanvaraisia karmeliittasisaria Edithiä ja Maria Reginaa emmekä Stella Marisin prioria, karmeliittaisä Miltonia, joka antoi meille hengelliseksi matkaevääksi pyhän Teresan huudahduksen “Oi elämäni elämä ja ylläpito, jolla ylläpidät minua!” (Sisäinen linna 7,2,6) ja Ristin Johanneksen mietelauseen: ”Missä ei ole rakkautta, sinne tuo rakkautta ja tulet korjaamaan rakkautta.”

Palestiinalaiset kristityt ja heidän kertomuksensa maansa arjesta olivat matkan sokeri ja etikka: Layla Toursin mainiot oppaat, lempeä Shafik ja patriarkaalinen Ibrahim, sekä hymyilevä bussinkuljettaja John; Jerusalemin ristin sisaret Taybehissa ja heitä avustava maallikko; Taybehin uusi roomalaiskatolinen kirkkoherra, joka kertoi meille, kuinka vaikeaa on yrittää opettaa palestiinalaisille, että on rakastettava vihollistaan. Israelin nimeäkään ei voi mainita psalmeja rukoiltaessa, vaan se on korvattava Jaakobin nimellä.

Oli ilo tavata birgittalaissisaret Teresa ja Guadalupe heidän Öljymäen luostarissaan!

Auli Nukariselle paljon kiitoksia siitä, että hän järjesti meille tilaisuuden osallistua adoraatioon Jeesus Caritas -veljeskunnan Nasaretin luostarissa. Veljet ovat puutarhaansa istuttaneet puun ystävänsä piispa Paul Verschurenin muiston kunniaksi.

Suuri kiitos matkakappalaisellemme isä Marco Pasinatolle, jonka nuorekas innostuneisuus ja valloittava asiantuntemus ravitsivat meitä joka päivä. Hän järjesti meille myös tilaisuuden vierailla neokatekumenaalisen tien kansainvälisessä keskuksessa Domus Galilaeae, joka oli täynnä ihmeitä.

Heidi Tuorila-Kahanpää ocds

Kahdeksantoista pyhiinvaeltajaa Domus Galilaeae International Centerin terassilla. Taustalla Genesaretin järvi. Kuva: Marco Pasinato.

Uskon vuosi

Tällä Uskon vuosi –teemasivulla julkaistaan Uskon vuoden aikana Pohjoismaiden piispojen lyhyitä mietelmiä Apostolisen uskontunnustuksen eri kohdista. Tämän pienoiskatekeesin on kirjoittanut Reykjavikin piispa Peter Bürcher.

“Uskon Jeesukseen Kristukseen … joka kärsi Pontius Pilatuksen aikana, ristiinnaulittiin, kuoli ja haudattiin, astui alas tuonelaan”

Rakkaat veljet ja sisaret,

Mistä minä todistan, kun sanon: “Uskon Jeesukseen Kristukseen... joka kärsi Pontius Pilatuksen aikana, ristiinnaulittiin, kuoli ja haudattiin, astui alas tuonelaan...”? Todistan silloin siitä, että tämä Jeesus oli todellinen ihminen. Ja lisäksi, koska hän astui alas tuonelaan ja koska hän lopulta, tärkeimpänä seikkana, nousi kuolleista, todistan siitä, että tämä Jeesus samalla on Jumalan Poika. Pitkänäperjantaina, ristiinnaulitsemisen jälkeen, jopa roomalainen päällikkö, joka oli pakana, sanoi: “Tämä mies oli todella Jumalan Poika!” (Mark. 15:39). Myös pyhän Pietarin henkilökohtainen todistus kuului: “Sinä olet Kristus, elävän Jumalan poika!” (Matt. 16:16). Tämä on meidän uskomme, tämä on kirkon usko!

Uskon vuotta avatessaan ja Vatikaanin II kirkolliskokouksen 50-vuotisjuhlan merkeissä paavi Benedictus XVI sanoi: “Juhlavuosi … on tärkeä tilaisuus kääntyä takaisin Jumalan luokse, elää rohkeammin omaa uskoaan, vahvistaa kuulumisensa kirkkoon, ihmiskunnan opettajaan, joka johtaa meidät tuntemaan Kristuksen ja tunnustamaan hänet tosi Jumalaksi ja tosi ihmiseksi. Kyseessä ei ole idean tai elämänsuunnitelman löytämisestä vaan elävän persoonan kohtaamisesta, joka muuttaa meitä syvästi ja auttaa meitä ymmärtämään todellisen identiteettiimme Jumalan lapsina...”

Mitä me tarkasti ottaen sanomme tunnustaessamme: “Uskon Jeesukseen Kristukseen.... joka kärsi Pontius Pilatuksen aikana, ristiinnaulittiin, kuoli ja haudattiin, astui alas tuonelaan”? Kyse on Jeesuksen pääsiäissalaisuuden merkityksestä. Eikö meidän olekin kiinnostavaa kuulla tänä Uskon vuonna yhä uudestaan, mitä siitä sanoo Katolisen kirkon katekismuksen Kompendium? Se muistuttaa meille siitä, että Jeesuksen pääsiäissalaisuus, hänen kärsimisensä ja kuolemansa, hänen ylösnousemuksensa ja kirkastumisensa ovat kristillisen uskon sydän. Sillä Jumalan pelastussuunnitelma toteutui kerta kaikkiaan hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen lunastuskuolemassa (KKK 571-574).

Kompendium vastaa myös tärkeään kysymykseen, kuka on vastuussa Jeesuksen kuolemasta sanomalla, että Jeesuksen kärsimystä ja kuolemaa ei voi panna erotuksetta silloin eläneiden juutalaisten eikä sen jälkeen syntyneiden, muissa maissa ja muina aikoina eläneiden juutalaisten vastuulle. Jokainen synnintekijä, se tarkoittaa: jokainen ihminen, on Vapahtajan kärsimysten aiheuttaja ja toimeenpanija (KKK 595-598).

Jeesuksen vapaaehtoinen itsensä antaminen tulee viimeisellä ehtoollisella selväksi: “Tämä on minun ruumiini … Tämä on minun vereni...(Luuk. 22:19) Se mitä Jeesuksen kärsimyksessä aivan erityisesti ihailen, on hänen eksistentiaalinen kysymyksensä taivaalliselle Isälleen: “Miksi minut hylkäsit?” (Mark. 15:34). Siinä Jeesus on inhimillisen hylätyksitulemisen kokemuksen syvyydessä: monet ihmiset kokevat sen elämässään ja uskossaan kuten Jeesus. Miksi tämä tapahtuu minulle? Autuaita ne, jotka Jeesuksen esimerkin mukaisesti voivat sitten sanoa: “Älköön toteutuko minun tahtoni, vaan sinun.” (Luuk. 22:42).

Lopuksi vastaus kysymykseen: Mikä on “tuonela”, jonne Jeesus “astui alas”? Kompendium sanoo, että “tuonela” - jota ei saa sekoittaa tuomittujen helvettiin - oli kaikkien niiden olinpaikka, jotka olivat kuolleet ennen Kristusta, olivat he sitten oikeamielisiä tai pahoja. Jeesus meni tuonelaan sielussaan, joka oli yhdistynyt hänen jumalalliseen persoonaansa, oikeamielisten luokse, jotka odottivat pelastajaansa päästäkseen lopultakin Jumalan näkemiseen. Voitettuaan kuolemansa kautta kuoleman ja Paholaisen, jolla oli kuolema vallassaan (vrt. Hepr. 2:14), Jeesus vapautti pelastajaa odottaneet oikeamieliset ja avasi heille taivaan portit (KKK 632-637).

Rakkaat veljet ja sisaret, ihailen aina, kuinka Idän kirkot näkevät tässä tuonelaan astumisessa keskeisen pääsiäistapahtuman. Jeesuksen kuolema saa aikaan kuoleman kuolemisen. Ylösnousemuksella, elämällä, on viimeinen sana. Iankaikkisen elämän ovet ovat ihmiselle avoinna! Mikä armo! Mikä toivo! Mikä ilo! Sen tähden voi Paavali vakuuttaa: “Missä synti on tullut suureksi, siellä on armo tullut ylenpalttiseksi.” (Room. 5:6).

Tämän vuoden 2013 helmikuun puolivälin tienoilla alkaa paastonaika. Se johtaa meidät pääsiäiseen, Jeesuksen ylösnousemuksen juhlaan. Ilman ylösnousemusta Jeesuksen kuolemassa ei ole mitään järkeä! Todella, ylösnousemus antaa sille sen todellisen merkityksen! Apostoli Paavali sanoo sen selvästi: “Ellei Kristusta ole herätetty, teidän uskonne on pohjaa vailla!” (1. Kor. 15:17).

Mikä ihana aarre meillä onkaan uskontunnustuksessamme! Ja tästä aarteesta tulee vielä kauniimpi, jos otamme sen huomioon yhä syvemmin arjessamme ja pystymme toteuttamaan sen teoissamme suurella rakkaudella. Tätä toivon kaikille ja myös itselleni. Aamen.

+ Peter Bürcher
Reykjavikin piispa

Uskon vuoden tapahtumia Helsingin katolisessa hiippakunnassa

On tärkeää, että tieto Uskon vuoden tapahtumista saavuttaa kaikki hiippakuntalaiset. Fides pyrkii kokoamaan tiedot kaikista Uskon vuoteen liittyvistä tapahtumista, luennoista, seminaareista, retreteistä ja muista hengellisistä tilaisuuksista koko hiippakunnassa. Kaikkia seurakuntia ja yhdistyksiä pyydetään lähettämään tiedot Uskoon vuoteen liittyvistä tapahtumistaan osoitteeseen fides@catholic.fi. Uskon vuoden aineistoa löytyy myös internetistä osoitteesta katolinen.net > Uskon vuosi.

Uskon vuoden katekeesi pyhän Marian seurakunnassa (Mäntytie 2, Helsinki)

Katekeesit pidetään iltamessun ja adoraation jälkeen klo 19 seurakuntasalissa. Huom! Joinakin viikkoina katekeesi on tiistaina, toisina torstaina, tarkista aika! Katekeesi jakautuu alkeis- ja jatkokurssiin, joista ensimmäinen on käytännönläheinen, toinen teologisempi. Jatkokurssille osallistuminen ei kuitenkaan vaadi alkeiskurssia. Opettajana teol.maist. Emil Anton. Tervetuloa!

Ohjelma:

Alkeiskurssi

Ti 12.2. Konsiili kaduntallaajalle: kutsu ja keinot pyhyyteen
To 21.2. Miksi messuun? Liturgian jumalallinen jytky
Ti 26.2. Katsaus kirkkoperheeseen - kansa ja kommuunio
Ti 5.3. Kristitty ja maailma - ympäröivän yhteiskunnan haaste

Jatkokurssi

To 14.3. Extra ecclesiam nulla salus? Ekklesiologia ja soteriologia uusiksi
Ti 19.3. Jatkuvuuden, epäjatkuvuuden ja reformin hermeneutiikka
Ti 2.4. Konsiilin jälkeen - Johannes Paavali II:n missio ja saavutukset
Ti 9.4. Konsiilin jälkeen - Benedictus XVI:n missio ja saavutukset

Usko arjessa ja työssä –keskustelusarja Pyhän ristin seurakunnassa (Tampere)

Usein ajatellaan, että usko liittyy vain kirkkoon, pyhäpäiviin, messuun ja eukaristiaan osallistumiseen ja että se on mukana arvokkaissa tilaisuuksissa kuten kaste, hautajaiset tai avioliittoon vihkiminen. Mutta usko liittyy myös muuhun. Se on ennen kaikkea läsnä henkilökohtaisessa suhteessamme Jumalaan, elämään, toisiin ihmisiin ja ympäristöön, se on vaikuttamassa arkisissa tapahtumissa ja tekemässämme työssä.

Tervetuloa keskustelupiiriin, jossa käsitellään uskomme vaikutusta seurakuntalaisten arkielämässä. Tervetuloa tähän mielenkiintoiseen ja inspiroivaan tilaisuuteen, jossa kodikkaassa ilmapiirissä saamme jakaa keskenämme jotakin uskomme kauneudesta ja voimasta. Sydämellisesti tervetuloa kuuntelemaan, kyselemään ja keskustelemaan!

Ke 30.1. Usko sääntökuntasisaren arjessa: Jeesuksen pikkusisar Leila
Ke 20.2. Usko katolisen lääkärin työssä: Wojciech Chrapek
Ke 27.2. Nuoren seurakuntalaisen usko arjessa ja työssä: Mari Malm
Ke 13.3. Ikääntyvän seurakuntalaisen usko nykyajan arjessa: Maija Markkula
Ke 3.4. Katolisen maahanmuuttajan usko arjessa ja työelämässä: Nhuan Tram

Uskon vuosi

Seurakunnan esittely: Mariankirkko Meilahdessa

Neitsyt Marian taivaaseenottamisen kirkko eli Pyhän Marian kirkko on yli 3300 katolilaisen seurakuntakirkko ja suurin Suomessa. Seurakunta kattaa alueen Lohjalta Hankoon, Espoosta Hyvinkäälle ja länsipuolen Helsingistä. Kirkko valmistui 1954 ja vihittiin käyttöön itsenäisyyspäivänä.

Kirkkoon mahtuu 300 henkeä, ja se on käytännössä aina täpötäynnä messujen aikana. Nuorehko seurakunta koostuu suomalaisista ja maahan muuttaneista ulkomaalaisista. Kasteita on n. 50 vuodessa, ja vahvistuksen sakramentin saa n. 30 nuorta. Seurakunta kasvaa jatkuvasti, ja siihen liittyy n. 150 uutta jäsentä vuosittain. Seurakunta palvelee n. 70 eri kansallisuutta olevia katolilaisia, messuja ja rukoushetkiä vietetään lähes kymmenellä eri kielellä. Messuja vietetään päivittäin myös Espoossa Karmeliittaluostarissa, Lohjalla Stella Mariksessa kerran viikossa ja Hangossa kerran kuukaudessa.

Pyhän Marian kirkko on suomalaisen arkkitehdin Kaj Seleniuksen piirtämä. Takaseinän alttariin on katoliseen tapaan muurattu pyhäinjäännöksiä: pyhän paavi Pius X:n, pyhän Kristoforoksen ja pyhän Maria Gorettin reliikit, ja pääalttariin pyhän Birgitan sekä hänen tyttärensä pyhän Katariinan reliikit. Seurakunnalla on siis erityinen hengellinen suhde näihin pyhimyksiin.

Kirkossa on hollantilaisen taiteilijan Lou Manchen veistämä Marian patsas. Patsas kuvaa Neitsyt Mariaa Viisauden istuimena (sedes sapientiae), jossa Maria on Kristuksen istuin. Patsaan eteen voi sytyttää kynttilän, joka jää rukouksena palamaan, kun sen sytyttäjä lähtee kirkosta. Kirkonkellot on valettu Hollannissa. Iso kello on omistettu Kristukselle ja Marialle, keskimmäinen pyhälle Joosefille, joka johdattaa kuolleet rauhaan, ja pieni kello enkeleille, jotka ilmoittavat iloa.

Kirkon sivuseinien ikkunamaalaukset esittävät vasemmalla puolella seitsemää ruumiillista laupeudentekoa, eli nälkäisten ruokkimista, janoisten juottamista, alastomien vaatettamista, sairaiden luona käymistä, vankien vapauttamista ja kuolleiden hautaamista. Oikeanpuoleiset ikkunamaalaukset puolestaan esittävät hengellisiä laupeudentekoja, eli rukousta elävien ja kuolleiden puolesta, loukkausten anteeksiantamista, pahan kestämistä, murheellisten lohduttamista, epäilevien opastamista, tietämättömien opettamista ja syntisten ojentamista. Kirkon seinillä kulkee 14 kuvan sarja, joka

esittää Jeesuksen ristintietä, kuten kaikissa katolisissa kirkoissa.

Pyhän Marian seurakunnan messuista ja muusta toiminnasta vastaa viisi Jeesuksen Pyhän Sydämen veljeskunnan (SCJ) pappia, joista kirkkoherra Rafal Czernia ja kolme muuta pappia on kotoisin Puolasta ja yksi Hollannista. Pappilan yhteydessä on siis myös pieni luostari. Papit ovat antaneet luostarisäännön mukaiset köyhyyden, naimattomuuden ja kuuliaisuuden lupaukset. Seurakunnan alueella toimii myös Jumalanäidin karmeliittaluostari Espoon Myllyjärvellä, jossa tällä hetkellä elää kuusi karmeliittasisarta. Siellä pidetään säännöllisesti messut ja hetkipalvelukset, joihin voi osallistua.

Seurakunnassa toimii monta kerhoa ja yhteisöä, mm. fransiskaanimaallikot, jotka pyrkivät elämässään seuraamaan pyhää Franciscus Assisilaista. Muita Marian kirkolla kokoontuvia ryhmiä ovat Jeesuksen pyhän sydämen maallikot, naisjärjestö Teresa ry, Maria-klubi erityisesti senioreille, Marian legioona ja messupalvelijoiden ryhmä. Toiminta on erittäin vilkasta ja sekä hengellisesti että sosiaalisesti rikasta.

Seurakunnan luonne on vuosien saatossa muuttunut. Seurakunta on nyt monikulttuurinen, ja jokainen väestöryhmä tuo mukanaan kotimaastaan sen traditiot ja tavat, joiden sisällyttäminen toimintaan ei aina ole helppoa, varsinkin kun odotukset ovat korkeat. Avioliitot, joissa puolisot kuuluvat eri kirkkokuntiin ovat myös haastavia papeille, varsinkin erittäin maallistuneessa arvoympäristössämme. Ekumeeninen toiminta muiden kirkkokuntien kanssa on vilkasta ja rakentavaa. Seurakunta on hyvin edustettuna sekä Espoon että Vantaan ekumeenisessa työssä. Myös sairaaloiden läheisyys auttaa sakramenttien toimittamisessa ja keskusteluissa sairaiden katolilaisten ja muidenkin kanssa. Marian seurakunta on halukas vastaanottamaan koululais-, seniori- ja muitakiin ryhmiä tutustumaan kirkkoon ja katoliseen uskoon.

Kirkkoherra Rafal Czernialla on myös joitakin huomautuksia, jotka koskevat kaupunginosan jatkuvaa rakentamista. Räjäytystyöt rasittavat kirkkorakennusta, ja kirkon alle on syntynyt laaja tunnelien verkosto. Yksi kaunis toive isä Rafalilla on. Hän toivoisi, että kirkonkelloja saisi soittaa keskipäivällä Angelus-rukouksen merkiksi, niin kuin tehdään kaikkialla muualla Euroopassa.

Jan-Peter Paul

(Lyhennelmä Töölöläinen-lehdessä olleesta jutusta.)

Pyyntö toimitukselta: Toivomme, että eri seurakuntien jäsenet voisivat kirjoittaa vastaavanlaisia juttuja omasta seurakunnastaan tai diasporatilanteestaan ja lähettää niitä kuvien kera osoitteeseen: fides@catholic.fi.

Paastonajan retretti
Fastereträtt
Lenten retreat

Maallikkodominikaanit järjestävät paastonajan retretin aiheesta "Dominican Prayer" Turun birgittalaisluostarissa 22. - 24.2. 2013. Retretin pitää englanniksi dominikaani-isä Paul-Dominique Masiclat. Messut ovat ruotsiksi ja hetkirukoukset suomeksi. Hinta 100 € maksetaan käteisellä retretin alussa, sisältää täysihoidon.

Tiedustelut ja ilmoittautumiset nikodemus.heikman@gmail.com tai puh. 050-564 0686. Tervetuloa!

Lekmannadominikanerna ordnar en fastereträtt om temat "Dominican Prayer" i birgittaklostret i Åbo 22. - 24.2. 2013. Reträtten hålls på engelska av dominikanfader Paul-Dominique Masiclat. Mässorna läses på svenska och tidebönerna på finska. Priset 100 € betalas kontant i början av reträtten, priset innehåller kost och logi.

Förfrågningar och anmälningar nikodemus.heikman@gmail.com eller tel. 050-564 0686. Välkommen!

Lay Dominicans arrange a Lenten retreat about Dominican Prayer in the Bridgettine convent of Turku 22. - 24.2.2013. Dominican father Paul-Dominique Masiclat preaches the retreat in English. The Masses are in Swedish and the Hours in Finnish. The participation fee 100 € is paid in cash at the beginning of the retreat, full board included.

Inquiries and enrollments nikodemus.heikman@gmail.com or tel. 050-5640686. Welcome!

Maallikkodominikaanit

Pyhimys

Pyhä Franciscus ja rahan maailma

OSA 3/3

III SACRUM COMMERCIUM

Rahataloudessa monentyyppiset päättäjät joutuvat tekemään ratkaisuja, joilla on toiminnallisia seurauksia mutta myös moraalisia ulottuvuuksia. Valtio, yritykset, kauppa, pankit, finanssipelurit, eläkerahastot, palkansaajat, uskonnolliset yhteisöt. Kaikilla on oma päätöstilanteensa, näkemyksensä ja vastuunsa. Motiivit vaihtelevat ääripäästä toiseen: joillakin omaisuuden lisääminen, joillakin turvallisuuden maksimointi, joillakin toiminnan kehittäminen. Päätöksentekijöitä ovat aina ihmiset, myös ryhmäpäätöksessä.

Finanssipäätöksiin vaikuttavat tuoton ja luottamuksen lisäksi riskit, rajoitteet kuten lait, ajallinen ulottuvuus ja moraaliset pulmat. Kohteet ulottuvat teollisesta investoinnista puhtaisiin finanssi-instrumentteihin. Teollisen investoinnin moraali on punnittava tuotannonhaaran ja tuotantotavan kannalta. Puhdas finanssisijoitus näyttäisi vapauttavan meidät paineilta mutta sisältää systeemin monimutkaisuuden takia laskemattoman määrän näkymätöntä moraaliriskiä. Kaikki on näköjään helpompaa, jos ajatellaan vain voittoa. Moraalinäkökulma tuo lisää vaikeutta, joka ei miellytä finanssialan ammattilaisia.

Jokainen uusi finanssi-instrumentti on äkkirikastumisen lähde pelaajalle, joka on kylliksi sisällä systeemissä tietääkseen ja kyllin välinpitämätön jättäkseen moraalin vaille huomiota. Informaatio on epätasaisesti jakautunut - jotkut tietävät, useimmat eivät. Sisäpiirin tieto toimii kaikessa taustatekijänä. Osallistujat pyrkivät rakentamaan muureja tiedon leviämisen esteeksi ja myös levittämään väärää informaatiota.

Järjestelmä tukee rikkauksien epätasaista syntyä. Saatetaan sanoa, että rikkaiden olemassaolo on Jumalan tahto. Eräs amerikkalainen talousjournalisti kommentoi tähän: rikkaat eivät synny itsestään vaan demokratian säätämien lakien rajoissa ja niiden määrittelemällä tavalla. Vastuu järjestelmästä jossa suhteettomia rikkauksia syntyy, on meillä, äänestäjinä ja ihmisinä. Feodalismin aikana oli ehkä mahdollista puikahtaa vastuun haarukasta ja puhua Jumalan säätämästä systeemistä mutta ei enää aikana, jolloin Jumala on antanut meille lisää vastuuta ympäristöstämme. Jos tekomme kansalaisina aikaansaa sellaisen järjestelmän, missä hyveet poljetaan lokaan, me itse olemme polkeneet hyveet lokaan.

Herra Ahneus

Pankkijärjestelmä syntyi toimeentulon ja kaupankäynnin tarpeista, mutta alusta alkaen sitä on kuokkavieraana hyödyntänyt myös ylimääräinen inhimillinen tarve – ahneus. Pyhän Franciscuksen allegorinen Ahneus on elossa, hyvissä voimissa ja toimii ahkerasti meidän rahajärjestelmässämme.

Herra Ahneudella on vankka filosofinen tausta, hedonismi, joka on täysin maallistunut ja monesti uskonnonvastainen ajattelutapa. Yksilön vapauden ja maallisen omistamisen ylikorostus johtaa sisäisen maailman rapautumiseen kahta tietä: toisaalta ajatukset keskittyvät rikastumiseen ja kaikki muu kuolee. Velvoitteiden unohtaminen johtaa muiden ihmisten oikeuksien kutistumiseen ja vihaan ihmisten kesken.

Herra Ahneus ei ole demokraatti eikä tunne vastuuta yhteiskunnasta. Tilanteessa, missä rikastuminen on muuttunut täysin suhteettomaksi ja valta keskittyy rikkaille, on seurauksena laajamittainen moraalikato ja poliittinen

Rahataloudessa monentyyppiset päättäjät joutuvat tekemään ratkaisuja, joilla on toiminnallisia seurauksia mutta myös moraalisia ulottuvuuksia.

kriisi. Franciscuksen aikoina feodaaliruhtinailla oli aina yhteiskuntavastuuta, mutta nykyisen finanssimaailman ruhtinaat eivät tätä enää tunne. Kuninkaat katsottiin Jumalan voitelemiksi, pankkiireita ei voitele muu kuin bonukset. On myös ilmeistä, että ilman kristillisiä perusarvoja - kohtullisuutta, oikeudenmukaisuutta, viisautta ja rohkeutta - ei myöskään demokraattinen valtajärjestelmä toimi oikein vaan helposti myy itsensä herra Ahneudelle.

Herra Ahneudella on oma psykologinen profiilinsa. Tutkimuksen mukaan neljännes Wall Streetin johtajista hyväksyi väärinkäytökset osana menestymisen mallia. Berkeleyn yliopistossa todettiin, että omaisuuden määrä vaikuttaa ihmisten myötätuntoon ja sääliin muita ihmisiä kohtaan. Voisi olettaa että vähemmillä resursseilla kituuttavat pystyisivät osoittamaan vähemmän sääliä ja huomiota. Näin ei ollut. Köyhemmillä ihmisillä on keskimäärin enemmän myötätuntoa ja huomiokykyä muiden ihmisten kärsimyksille kuin rikkaammilla ja koulutetummilla. Eliitteihin kuuluvat eivät kykene samassa mitassa tunnistamaan ihmisten ahdistus- ja tuskasignaaleja kuin köyhemmät, ja he myös hyväksyivät suuremmassa määrin sellaiset väitteet kuin ”ahneus on oikeutettua ja moraalisesti puolustettavissa”. Kaikin puolin siis ”greed is good”.

Järjestelmän moraalin perusteet

Yhteiskuntajärjestelmä natisee tuhoutumisen partaalla, kun jokainen osaratas maksimoi ahneuden, ja rahoitustalouden hallintavälineet toimivat vajaalla teholla. Kun yksilöt ovat taipuvaisia ahneuteen ja järjestelmä tukee ahneutta, voimmeko finanssijärjestelmän sisällä lainkaan rajoittaa herra Ahneuden voittokulkua?

Ilman osallistujien sisäistä moraalista ryhtiä mikään valvonnan määrä ei todennäköisesti kykene kokonaan estämään väärinkäytöksiä. Silti olisi suunniteltava sekä houkutteita että rangaistuksia, jotka ainakin vähentävät ahneuden haittavaikutuksia. Tässä auttaa yhä yleistyvä näkemys, että nykyinen järjestelmä on paitsi moraalisesti, myös toiminnallisesti tuhoisa. Mutta miten etiikka lisätään talouteen?

Perusvaikeutena on talouselämän tavaton vastahakoisuus käsitellä moraalikysymyksiä. On muodikasta unohtaa termit etiikka ja moraali ja puhua sen sijaan vastuullisuudesta. Moraalinen velvoite muutetaan positiivisesta negatiiviseksi. Koska epämoraalisuus rahamaailmassa ennemmin tai myöhemmin aiheuttaa metelin, joka vaikeuttaa toimintaa, moraaliset piirteet kulkevat finanssilaitosten kielenkäytössä riskeinä. Moraali ei ole jotain, jota tahdottaisiin, mutta sen puuttumisesta kiinnijoutuminen on pahemman luokan riski. Siksi määritellään termi vastuullinen sijoittaminen, joka ottaa rajoitteina huomioon ympäristön, yhteiskunnan ja lainsäädännön. Moraalin huomioonottaminen on vain osa riskienhallintaa. Kuten Spartan laki sanoi: varastaminen ei ole synti mutta kiinnijääminen on.

Systeemin toimintafilosofia on paljon haukuttu utiliteetin maksimointi. Se on kuitenkin vain päätöksentekosääntö, jolla kuvataan ihmisen ja organisaatioiden käyttäytymistä. Etiikan kannalta se on teleologinen eli tavoitteellinen, vastakohtana puhtaasti deontologiselle eli sääntöpohjaiselle. Kristinusko pyrkii Vanhan testamentin sääntöpohjaisen etiikan ylittäen maksimoimaan rakkauden eli agapen. Talous optimoi muita suureita, esimerkiksi yritys maksimoi rahallisen voiton, ja yksilö saattaa pyrkiä maksimoimaan nautinnon tai turvallisuuden.

Kautta aikojen ovat yhteisöt – taloudelliset, poliittiset tai uskonnolliset – pyrkineet kohti käyttäytymisohjeita, jotka kattaisivat kaikki eteentulevat valinnat. Toora, Mishna ja Gemara etenevät sääntöpohjaisen mallin avulla, ja myös roomalainen oikeus on deontologinen. Tämä vaatii spesialisteja, rabbeja ja tuomareita. Kristinusko luottaa teleologiseen systeemiin, niinkuin puhdas markkinatalouskin. Kristillistä etiikkaa noudattava yritys joutuu siis maksimoimaan samanaikaisesti voiton ja rakkauden, mikä on vaikea tehtävä. Deontologista etiikkaa noudattava yritys voi maksimoida voittonsa rauhassa kunhan noudattaa sääntöjä. Kristinuskon periaatteetkin joudutaan usein pukemaan deontologiseen muotoon, jotta niitä voisi soveltaa. Tällainen sääntö oli Franciscuksen kielto rahalle.

Vastakkainasettelu teleologisen ja deontologisen etiikan välillä on perustekijä, kun mietimme keinoja lisätä talousjärjestelmän eettisyyttä. Kaksi ääripäätä ovat juuri sääntöpohjainen, pakottava metodi ja vapaaehtoinen, tavoitteellinen malli.

Moraaliin pakottaminen ja houkutteleminen

Yleisimmin käytetty moraaliin pakottamisen malli on julkisen vallan toteuttama pakottaminen - käyttämällä lakeja ja sopimuksia ja uhkaamalla rangaistuksilla. Teoriassa laki tunkeutuu talousjärjestelmän monimutkaisuuden läpi. Kuitenkin tiedämme, kuinka rahajärjestelmä halukkaasti kiertää lakeja. Lisäksi talousjärjestelmä on aina monimutkaisempi kuin lain järjestelmä, ja demokraattisetkin parlamentit säätävät painostuksen alla vesitettyjä lakeja. Lakien ehkäisevä teho on

Pyhimys

melko huono eivätkä muutkaan metodit, kuten esimerkiksi kohdennetut boikotit, käytännössä toimi.

Toinen malli perustuu talouden omiin työvälineisiin, ja lähestyy moraalikysymystä sisältä päin. Vapaa markkinatalous on monimutkainen verkko, jossa ominaisuudet leviävät kaikkialle. Voimme miettiä, onko mahdollista toteuttaa moraalia talousjärjestelmän omilla työvälineillä, esimerkiksi hinnoittelemalla hyödykkeitä ja toimintoja niiden eettisyyden mukaan. Hintajärjestelmä viritetään sisältämään haluttu eettinen tavoite ja luotetaan siihen, että edullisinta vaihtoehtoa etsivät päätökset samalla ottavat huomioon halutun tavoitteen. Tieto eettisestä periaatteesta sinänsä ei välity järjestelmässä, eikä päättäjien tarvitse olla huolissaan päätöksensä moraalisuudesta. Moraalin toteuttaminen tällä tavoin on kuitenkin käytännössä vaikeaa, koska talousjärjestelmä levittää helpommin tehosteita kuin rajoitteita. Tietoisuus hintajärjestelmän manipuloinnista aiheuttaa herkästi sen kiertämisen ja vastamanipulaation.

Sijoituspäätöksiä tekevien olisi myös mahdollista ulkoistaa kohteiden valinta asiantuntijoille hyödyntämällä rahastoja. Tällöin moraalisesti sitoutuneet ammattilaiset valitsevat eettisiä kohteita: ei puhdasta keinottelua, ei epäeettistä teollisuutta tai tutkimusta, ei lapsityövoiman hyväksikäyttöä, ei resurssien tuhoamista. Esteenä on voittomotiivin ja sijoituksen turvaamisen motiivin voimakkuus. Tästä esimerkiksi käy J.P.Morgan-pankin luoma katolinen eettinen sijoitusrahasto Global Catholic Ethical Balanced Fund, joka äskettäin jouduttiin lakkauttamaan kysynnän puutteen vuoksi.

Eräs automatiikan muoto käyttää tuotteita ja menettelyjä koskevia sertifikaatteja – eräänlaisia moraalisia takuita. Suomessa on kokemuksia metsien eettisestä sertifioinnista mutta myös kilpailevien sertifikaattien rajusta taistelusta. Uskonnollisia sertifikaatteja on todella olemassa, esimerkiksi ortodoksijuutalaisten Magen Tzedek, joka sertifioi Mooseksen lakien ja halakhan määräykset toteuttavia tuotteita ja palveluita. Tällaiset puhtaasti moraalis-uskonnolliset sertifikaatit eivät ole myöskään mainittavasti menestyneet.

Kristinuskon kannalta automaattinen moraali tuskin on tyydyttävää. Katolisen kirkon katekismus toteaa selvästi, että meillä on velvollisuus itse ottaa selvää ja olla tietoisia välttääksemme synninteon. Voimme saada tietoa mutta lopullisen päätöksen joudumme tekemään itse. Epäsuorat menetelmät ovat ristiriidassa ihmisen arvokkuuden ja vapaan päätäntävallan kanssa, ja Franciscus nimenomaan varoitti Ahneuden tarjoilemista helpoista ratkaisuista.

Yksilön moraali

Päädymme toteamaan, että kestävä ja kattava eettinen päätösmekanismi voi perustua vain ihmisten omaan tiedostamiseen ja omiin eettisiin periaatteisiin. Emme voi ulkoistaa moraalista vastuuta, vaikka tämä johtaakin meidät vaikeisiin valintatilanteisiin.

Kuten Franciscus näki selkeästi, elämme samanaikaisesti kahdessa järjestelmässä. Kristillinen järjestelmä on olemassa sielumme pelastukseksi, ja se tunnustaa taloudellisen järjestelmän olemassaolon. Taloudellinen järjestelmä on olemassa maallisen toimeentulomme vuoksi eikä se huomioi kristillistä järjestelmää. Olisi löydettävä tapa, millä ristiriitaiset järjestelmät kykenisivät elämään yhdessä. Ongelmana on se, että taloudellinen järjestelmä on muodostunut viime vuosina myös uskonjärjestelmäksi, joka pyrkii syrjäyttämään kristillisen ajattelun.

Pelkkä periaatteellinen vastaan haraaminen ei toimi. Rahoitusjärjestelma riskeineen on talouden osa, ja raha on universaali väline vailla ennaltamäärättyä kohdetta. Rahajärjestelmän ja sen kanssa symbioottisen teknologian monimutkaistuminen on väistämätöntä. Taistelu ei siis voi kohdistua näitä järjestelmiä vastaan sinänsä vaan niiden käyttämisen vääriä tapoja vastaan, varsinkin sellaista, joka pyrkii vain antamaan lisää happea finanssijärjestelmän sisäiselle ahneudelle. Mutta myös rahoituksen kohteena oleva tuotemaailma ja kehittyvä teknologia itse sisältää yhä enemmän moraalisia ristiriitoja ja kriittisiä valintoja. Jokainen tällainen valinta on myös rahoituksen valinta, finanssijärjestelmän moraalinen kipupiste, jota se ei itse kykene edes tunnistamaan. Meidän on se tunnistettava, kun järjestelmä ei kykene.

Talousjärjestelmään erilaisilla automatiikoilla ympättävä eettisempi käyttäytyminen ei toteuta rakkautta Jumalaa tai ihmistä kohtaan. Todellinen kristillinen etiikka, joka tunnistaa kaikki eteentulevat moraaliset valinnat, syntyy henkilökohtaisessa kääntymyksessä, henkilökohtaisena valintana ja erillään organisaation sanelemasta käyttäytymismallista. Jos haluamme soveltaa Pyhän Franciscuksen Kristuksen seuraamisen periaatetta rahamaailman päätöksissä, voisimme ainakin pyrkiä noudattamaan joitakin sääntöjä - olemmepa sitten tavallisia yksilöitä, ammattisijoittajia, pankinjohtajia tai poliitikkoja. Kuten aiemmin viitattiin, ei ole helppoa pukea kristillisen rakkauden päämäärää deontologisen etiikan sääntöihin, mutta jotkut periaatteet ovat kuitenkin varsin selkeitä. Niitä yhdistää se, että vastuullisten päätösten takana on oltava vastuullinen elämä.

Olisi syytä hylätä puhdas ahneus päätöksentekokriteerinä. Tämä ei tarkoita tuottomotiivin hylkäämistä. Rahallinen voitto on ahneutta vain silloin, kun se on ainoa kriteeri. Jos hyväksymme tuottomotiivin rinnalle esimerkiksi yhteiskunnallisen oikeudenmukaisuuden, kohteisiin liittyvän moraalin ja vältämme lainvastaista toimintaa, olemme jo oikealla tiellä. Tämä edellyttää tietoisuutta seurausvaikutuksista, mikä ei ole helppoa. Silti meiltä vaaditaan edes yritystä hankkia tietoa, arvottaa ja punnita eri tekijöitä oman moraalisen ajattelumme kannalta.

Tärkeää olisi myös tiedostaa, mitkä ovat moraalisia päätöksiä. Ihmiset työllistyvät monimutkaisissa organisaatioissa, ja vaikka ihminen tekisi työtään moraalisella tavalla, yleisemmällä tasolla hänen organisaationsa saattaa ajaa epäeettisiä ja kristillisten hyveiden vastaisia päämääriä. Taloussysteemi siis hajauttaa moraalikysymykset jokaisen elämään.

Omalta kohdaltamme olisi hyvä välttää finanssitalouden sisäisten rikastumispisteiden hyväksikäyttöä. Ainakaan meidän ei pitäisi tietoisesti pyrkiä tilanteisiin, missä sisäpiiritieto ja epäeettinen rikastumisen mahdollisuus avautuu meille. En tarkoita tällä, että jättäisimme lottoamatta tällä viikolla. Päävoiton todennäköisyys on minimaalinen, meillä ei voi olla sisäpiiritietoa seuraavasta lottovoitosta, ja jos voitamme, voimme tehdä moraalisia ratkaisuja rahan käyttämisen suhteen. Moraalisesti väärä rikastuminen ei tapahdu ihmisen siihen pyrkimättä. Meillä on Jumalan antama sisäinen ääni, joka kyllä kertoo totuuden, kunhan kuuntelemme sitä emmekä sulje korviamme.

Mutta ennen kaikkea olisi pyrittävä yhteiskunnassa toimimalla vaikuttamaan finanssitalouden sääntöihin ja rakenteisiin ja lisäämään järjestelmän läpinäkyvyyttä, koska silloin olennaisen tiedon saaminen on helpompaa. Tärkeätä olisi myös toimia Franciscuksen tavoin yhteiskunnassa eettisinä kasvattajina ja edistää eettisen kasvatuksen saamista niille kanssaihmisille, jotka toimivat puhtaan rahan maailmassa.

Pyhä Franciscus

Köyhyys ei ole illuusio mutta rikkaus on illuusio, jossa monet ihmiset haluavat elää. Katolilaisina me uskomme, että Jumalan valtakunta on realismin perusta ja elämän todellinen tavoite. Jos tämä tavoite vaatii luopumista maallisista illuusioista, näin on oltava.

Epätasa-arvo, joka on seurauksena rikkauksia luovasta järjestelmästä, ajaa ihmisiä pahuuteen, aidan kummallakin puolella. Rikkaita se ajaa ylpeyteen ja muiden halveksuntaan. Köyhiä se ajaa moraalittomuuteen, rikoksiin, kateuteen ja terrorismiin. Kummatkin se ajaa ahneuteen.

Franciscus ei luopunut omistamisesta vaan vaihtoi omistamisen kohteen tekemällä pyhän kaupan eli sacrum commerciumin, maallisesta taivaalliseen. Hän asetti keskeiseksi omistuksemme laadun. Voimme omistaa työn ilon, hyvän mielen ja tunteen siitä, että tuemme yhteiskuntaa ja muita ihmisiä, jaamme omastamme muille niin paljon kuin voimme. Hylätessään rahan Franciscus hylkäsi toiminnan, joka yksisilmäisesti kerää maallista hyvää. Samalla hän osoitti ajattelevansa, että rahan maailma on vaarallinen ja antaa Ahneudelle lukemattomia tilaisuuksia tehdä vahinkoa.

Franciscus pyrki lyhentämään maallista polkua työstä toimeentuloon mahdollisimman lyhyeksi. Rahatalous pyrkii pidentämään polkua ja lisäämään siihen rikastumispisteitä, joissa ihminen voi saada maallista omaisuutta mutta menettää hallinnan sieluunsa. Monesti riittää vain osallistuminen, ei tarvitse edes olla voittajien joukossa. Terve harkintakyky sumentuu, ja ihminen menettää luontaisen moraalin tajunsa. Jeesuksen ja Franciscuksen polku on suora tie Jumalan luokse. Jokainen poikkeama lisää riskiä joutua harhapolulle.

Franciscus teki radikaalin päätöksen ja käski seuraajiaan luopumaan rahasta. Sen aikuinen raha tarkoitti kultakolikoita, sekiinejä. Mikä olisi näiden vastine nykymaailmassa? Ehkäpä edellä mainitsemani rikastumispisteet, joissa ihminen suhteettomasti rikastuu, ottaa moraalisia riskejä ja tuottaa muille ihmisille ja taloudelle mittaamatonta vahinkoa. Nämä kiiltävät ja houkuttelevat nykypäivien sekiinit ovat vältettäviä Franciscuksen osoittamassa mielessä.

Voisimme lopuksi kysyä, mitä tämä kaikki kuuluu meihin, jotka emme ole pankkiireita?

Katolisen kirkon katekismus määrittelee näin (kohta 1868):

Synti on henkilökohtainen teko. Mutta me joudumme vastuuseen myös toisten ihmisten synneistä, jos avustamme niitä...

Ja edelleen (kohta 1869): Näin synti tekee ihmisistä rikostovereita ja päästää pahan halun, väkivallan ja vääryyden hallitsemaan heidän keskuudessaan. Yhteiskunnassa synnit johtavat tilanteisiin ja instituutioihin, jotka ovat ristiriidassa Jumalan hyvyyden kanssa. Synnin rakenteet ovat henkilökohtaisten syntien ilmausta ja vaikutusta. Ne saavat uhrinsakin tekemään pahaa. Analogisesti ne ovat sosiaalisia syntejä. Synti on yhteiskunnallinen ja jaettu mutta siitä irtoaminen tapahtuu vain lähtemällä yksilöstä itsestään.

Jarno Tarkoma OFS (postul.)

Alustus Fransiskaanimaallikoiden kokouksessa Pyhän Marian kirkon seurakuntasalissa 16.10.2012.

Franciscusta ja katolisuutta koskevat lähteet
Pyhä Franciscus ja rouva Köyhyys
Bonaventura: Franciscuksen lyhyt legenda
Pyhän Franciscuksen romanssi Rouva Köyhyyden kanssa. Suomennos Seppo A Teinonen. Kirjapaja 1985
Franciscus Assisilainen: Kutsu köyhyyteen. Kootut kirjoitukset. Suomennos Seppo A. Teinonen. Kirjapaja 1981
Katolisen kirkon katekismus. Katolinen Tiedotuskeskus 2005
Autuaan Pyhän Franciscuksen syntymän kahdeksansataavuotismuiston ja siihen liittyvän juhlavuoden kunniaksi sääntökuntaperhe on julkaissut erityisen sanoman, joka kokoaa yhteen juhlan keskeisen sisällön. OFS-julkilausuma Fides 6-8/1982
Paavi Benedictus XVI:n saarna Maailman perhetapaamisessa Milanon Bresso-puistossa sunnuntaina 3. kesäkuuta 2012
Hänen pyhyytensä paavi Benedictus XVI:n viesti paastonajalle 2012

La Sainte Messe sera célébré en français les samedis 2 février et 23 mars au Studium Catholicum à 17h30. Le Studium se trouve au centre de Helsinki Ritarikatu 3 B. Tous bienvenue.

Nuorille

Tapaaminen Jeesuksen kanssa

Jeesuksen kuolemantuska Getsemanessa
(Matt. 26:36-46)

Sitten Jeesus tuli opetuslasten kanssa Getsemane -nimiseen paikkaan ja sanoi heille: "Jääkää te tähän siksi aikaa kun minä käyn tuolla rukoilemassa."

Pietarin ja molemmat Sebedeuksen pojat hän otti mukaansa. Murhe alkoi nyt ahdistaa häntä, ja hän joutui tuskan valtaan.

Hän sanoi heille: "Olen tuskan vallassa, kuoleman tuskan. Odottakaa tässä ja valvokaa minun kanssani."

Hän meni vähän kauemmaksi, heittäytyi kasvoilleen maahan ja rukoili: "Isä, jos se on mahdollista, niin menköön tämä malja minun ohitseni. Mutta ei niin kuin minä tahdon, vaan niin kuin sinä."

Hän palasi opetuslasten luo ja tapasi heidät nukkumasta. Silloin hän sanoi Pietarille: "Ettekö te edes hetken vertaa jaksaneet valvoa kanssani?

Valvokaa ja rukoilkaa, ettette joutuisi kiusaukseen. Tahtoa ihmisellä on, mutta luonto on heikko."

Hän meni taas etäämmäksi ja rukoili toistamiseen: "Isä, ellei tämä malja voi mennä ohitseni minun sitä juomatta, niin toteutukoon sinun tahtosi."

Palatessaan hän tapasi taas opetuslapset nukkumasta, sillä uni oli alkanut painaa heidän silmiään.

Hän jätti heidät siihen, meni taas kauemmaksi ja rukoili kolmannen kerran samoin sanoin.

Sitten hän tuli opetuslasten luo ja sanoi heille: "Yhäkö te nukutte ja lepäätte? Hetki on tullut. Ihmisen Poika annetaan syntisten käsiin.

Nouskaa, nyt me lähdemme! Minun kavaltajani on jo lähellä."

Kommentti

Jeesuksella on välillä tapana väistyä hetkeksi tavallisen elämän tehtävistä rukoilemaan rauhallisesti Isän Jumalan kanssa. Tässä tapauksessa syy Jeesuksen rukoukselle on selvä ja myös erityisen tärkeä. Jeesus tietää kaiken, mitä hänelle pian tapahtuu. Hän tarvitsee lohdutusta taivaasta, jotta hän voisi kantaa kärsimyksensä painoa loppuun asti.

Tänä hetkenä Jeesus antaa meille hyvän esimerkin siitä, mitä rukous tarkoittaa ja miten rukoilla hyvin. Ensimmäinen huomioitava asia on, että Jeesus nimittää Jumalaa Isäksi. Tietysti hän on ainoa Jumalan Poika. Kuitenkin mekin olemme Jumalan lapsia Jeesuksen kautta. Sen vuoksi rukouksemme on lasten rukousta Isällämme.

Jeesus avaa sydämensä Isälle paljastaen sen sisällön kokonaan. Rukous on nimenomaan henkilökohtaista keskustelua Jumalan kanssa. Mitä minulla on sydämessäni?

Jeesus kärsi. Ihmisenä hän ei halua kuolla sillä tavalla. Kärsimys on täysin sietämätöntä.

Mutta Jeesus luottaa Isäänsä. Hän haluaa noudattaa Isän tahtoa tietäen, että se toimii pelastuksena ihmisille. Siitäkin huolimatta, että sitä varten hänen täytyy kuolla. Jeesus saa voimaa rukouksesta samaistuen Isän tahtoon. Näin kaikki on mahdollista hänelle, jopa ristin kärsimyksen kantaminen.

Jeesus antaa meille selvän määräyksen, "valvokaa ja rukoilkaa". Hän tietää hyvin kuinka tärkeää on rukoilla. Rukoilemalla tulemme valmiiksi noudattamaan Jumalan tahtoa, ja sen vuoksi voimme tulla hyviksi Jumalan lapsiksi.

isä Raimo Goyarrola

På svenska

De nya gudstjänstböckerna: Missale och Cecilia

Stockholms katolska stift (och svensktalande katoliker i Finland) övergick den 2 februari till en ny version av mässan och tog samtidigt en ny psalmbok i bruk, den fjärde upplagan av Cecilia.

Under Kyndelsmässohelgen 2-3 februari tog Stockholms katolska stift i bruk de nya gudstjänstböckerna, altarupplagan av Missale samt Cecilia - Katolsk gudstjänstbok. Från och med denna helg är den nya versionen av mässordningen den enda auktoriserade texten till mässan på svenska. Den ersätter första upplagan av det svenska missalet och andra provisoriska mässtexter. Detsamma gäller de melodier som finns i missalet. Den nya versionen av mässordningen på svenska kommer naturligtvis att tas i bruk även i Finland.

Nya Cecilia är färdig efter 13 års arbete. Förutom de tusenåriga latinska gregorianska sångerna till mässans fasta delar finns här ett nytt urval ur den kristna sångskatten, både ur den svenska traditionen (arvet från Den svenska psalmboken i olika upplagor) och sånger ur andra traditioner, frikyrkorna, den anglosaxiska kristenheten och andra delar av världen. 171 av de 325 ekumeniska stampsalmer som finns med samma numrering i femton kristna samfunds nuvarande psalmböcker har bibehållits.

Drygt femtio nydiktade psalmer har tillkommit för att täcka olika bristområden. Cirka 200 nya omkväden till psaltarpsalmer har tillkommit, och det totala antalet uppgår till drygt 400. Musiken till mässans fasta delar i nya Cecilia omfattar såväl den gregorianska repertoaren som gamla och nya kompositioner till den svenska texten. En tydligare variation efter kyrkoåret har eftersträvats: en viss ordinariemelodi kommer efterhand att associeras med en viss årstid. Till nya Cecilia hör också en koralbok i fyra band (med orgelsatser och noter för försångare till responsoriepsalmerna) jämte en utförlig Psalmvalslista med rekommendationer om vilka sånger som passar vilka dagar och bibelläsningar.

Arbetet med de nya gudstjänstböckerna har gjorts av Katolska Liturgiska Nämnden, KLN, på uppdrag av biskop Anders Arborelius. Den kommitté som har utarbetat den nya psalmboken har bestått av Anders Ekenberg, professor i teologi och kyrkomusiker, Maria Green, adjunkt i svenska, retorik och litterär gestaltning, musikdirektörerna och organisterna Elisabeth von Waldstein och Ulf Samuelsson (psalmbokens huvudredaktör), samt Anders Piltz, KLN:s ordförande, professor emeritus i latin.

Det officiella överlämnandet av böckerna till Stockholms katolska stift skedde vid en högtidlig vesper i domkyrkan den 2 februari. Biskop Anders Arborelius, Anders Piltz och drygt 100 körsångare från domkyrkan och S:ta Eugenia medverkade.

KATT/katolskakyrkan.se/
Katolsk Magasin

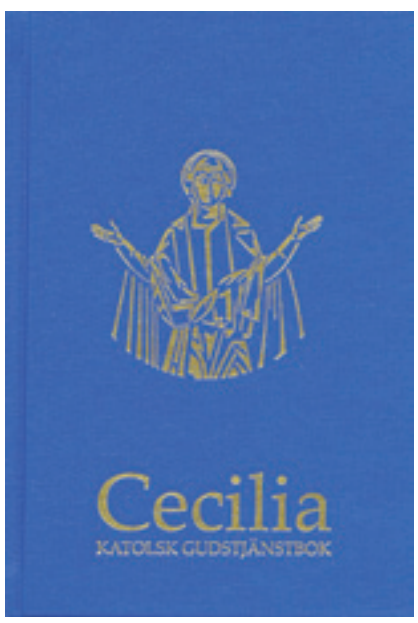

Katolsk bokhandel i internet: http://www.katolskbokhandel.com/

Mietteitä

Valitse Jumala, älä Jumalan töitä

Vuonna 1975 vietnamilainen katolinen piispa Francis Xavier Nguyen Van Thuan (1928-2002) pidätettiin maan kommunistisen hallituksen aloitteesta. Hän pysyi vangittuna yhteensä 13 vuotta, niistä 9 eristyssellissä. Vankeusaika ei kuitenkaan onnistunut murtamaan piispaa henkisesti eikä fyysisesti, vaan vapauduttuaan hän jatkoi työtään hengellisesti entistäkin rikkaampana. Hänestä tuli lopulta rakastettu kardinaali, jonka viisaita sanoja ja hengellistä ohjausta jopa paavi Johannes Paavali II etsi ja arvosti.

Mistä sitten koostui kardinaali Van Thuanin viisaus? Mikä oli hänen sanomansa? Ehkä parhaiten näihin kysymyksiin vastaavat hänen omat mietteensä, ne ajatukset, joita hän ehti vankeutensa aikana syventää. Vapauteen päästyään ja kardinaaliksi tultuaan Van Thuan myös kirjoitti kaikesta siitä, mitä hän oli vuosien saatossa oppinut ihmisestä ja Jumalasta.

Pienessä kirjasessa, jonka nimi suomeksi olisi "Viisi leipää ja kaksi kalaa", kardinaali Van Thuan lähestyy erityisesti nuorisoa. Kirjassa hän käsittelee vankeuden aikaisia vaikeuksiaan ja kertoo, miten hän niistä selvisi. Van Thuan oli syvästi turhautunut, kun kaikki, mitä hän nuorena piispana oli saanut tehdyksi, mitä hänen toimestaan oli lähtenyt liikkeelle, oli jäänyt kauas taakse. Hän ei pystynyt ohjaamaan enää vanhan hiippakuntansa elämää eikä tulevaisuutta.

Vähitellen turhautuminen hellitti. Siihen tarvittiin yöllinen näky: oli kuin ääni olisi puhunut Van Thuanille ja sanonut:

"Miksi kiusaat itseäsi näin? Sinun on opittava erottamaan toisistaan Jumala ja Jumalan työt. Kaikki se, mitä olet tehnyt ja mitä haluaisit jatkaa … on ollut hyvää työtä. Se on Jumalan työtä, mutta ei Jumala! Jos Jumala tahtoo, että jätät taaksesi kaiken sen, niin jätä. Aseta työsi heti Jumalan kädelle, luota häneen. Jumala hoitaa asiat loputtomasti paremmin kuin sinä. Hän luovuttaa niiden hoitamisen muille, jotka ovat sinua pystyvämpiä. – Sinä olet valinnut Jumalan, et hänen töitään!"

Tämän ohjeen avulla Van Thuan ymmärsi ja hyväksyi sen, että hänen tehtävänsä oli juuri siellä, missä hän oli. Ei kannattanut haikailla saavuttamatonta eikä taistella välttämätöntä vastaan. Piispana hänen oli tuotava Kristus sinne, missä hän kulloinkin oli. Vankileirillä hän ajatteli:

"Todellisuudessa, Herra, tämä on minun katedraalini, ja tämä on se Jumalan kansa, jonka olet antanut minulle huolehdittavaksi. Minun on oltava Jumalan läsnäolon vahvistus näiden toivottomien, onnettomien ihmisten keskellä. Koska se on sinun tahtosi, minä valitsen sen."

Ja taas Van Thuan kuuli äänen sanovan: "Valitse Jumala, älä Jumalan töitä!"

Kaikki me sitoudumme oman kutsumuksemme seuraamiseen, joku pappeudessa, joku sääntökunnassa tai luostariyhteisössä, joku naimattomuudessa, suurin osa kuitenkin avioliitossa. Monesti yritämme innokkaasti saada aikaan mahdollisimman paljon, olla hyödyllisiä ja tehokkaita. Ja silti tuntuu, kuin jotakin puuttuisi, että sydän ei sittenkään ole täyttynyt.

Kuinka usein työnnämme Jumalan, oman itsemme tai lähimmäistemme todellisen tuntemisen mielestämme ja täytämme aikamme jollakin vähemmän tärkeällä? Kuinka usein peitämme ongelmamme ja ympärillämme vallitsevan todellisuuden vaihtamalla keskustelun aihetta tai tehtävää, pakenemalla? Kuinka usein kamppailemmekaan oman kutsumuksemme kanssa epäilyksen ja luopumuksen ajatukset mielessämme?

Luultavasti meidänkin olisi opittava sama, minkä piispa Van Thuan oli oppinut vankileirillä: On päästettävä irti kuvitelmasta, että vain itse pystyy johonkin – kyllä muutkin pystyvät. On hyväksyttävä ja tehtävä se, minkä voi – ei sen enempää, ei sen vähempää. On pysyttävä uskollisena sille varsinaiselle lupaukselle ja suhteelle, johon on sitoutunut – luopuminen ja vaihtaminen eivät auta.

Piispa Van Thuan löysi rauhan, kun hän lopulta hyväksyi Jumalan tahdon elämässään, kun hän ei enää vaatinut saada tehdä sitä, mikä hänen omasta mielestään oli tärkeää, vaan kun hän tyytyi siihen osaan, joka hänelle kulloisessakin tilanteessa oli annettu. Kaikkialla, missä hän oli, hän antoi itsensä Jumalan käyttöön pyrkien samaistumaan Kristuksen kanssa. Ei väliä mitä hän teki, kunhan hän teki sen Jumalan tahdon mukaan. Van Thuanin sanoin:

"Kyllä, Herra, sinä olet lähettänyt minut tänne olemaan sinun rakkautesi veljilleni, nälän, kylmyyden, uuvuttavan työn, nöyryytysten ja epäoikeudenmukaisuuden keskellä. Minä valitsen sinut, sinun tahtosi; täällä minä olen sinun lähettiläsi."

Kardinaali Van Thuanin elämän esimerkki ja uskon nöyryys voivat toimia meillekin innoituksen lähteenä ja uskon vahvistajana. Ne rohkaisevat meitäkin heittämään syrjään kaiken sen turhan ja ylimääräisen, joka estää meitä näkemästä oman elämämme perusasiat, pitämään niistä huolta ja täyttämään itsemme Jumalan tahdolla, asettamaan itsemme hänen käytettäväkseen.

"Valitse Jumala, älä Jumalan töitä!"

Marko Tervaportti

Seurakuntaneuvostojen vaalit

HENRIK
Pyhän Henrikin katedraaliseurakunnan seurakuntaneuvoston vaalit pidettiin sunnuntaina 27.1.2013. Vaaleissa jätettiin kaikkiaan 156 äänestyslippua, joista yhtään ei tarvinnut hylätä. Vaaleissa oli ehdolla kymmenen seurakuntalaista. Valituiksi tulivat:

- Timo Ala-Könni
- Luz Arlegui
- Diana Kaley
- Tuula Luoma
- Mervi Sarimo
- Christina Ståhle

Lisäksi seurakuntaneuvostoon kuuluvat katedraaliseurakunnan papit. Kirkkoherra voi vielä erikseen nimittää siihen muita jäseniä, esimerkiksi sisarten edustajan.

MARIA
Pyhän Marian seurakunnan kirkkoherra isä Rafal Czernia SCJ on ilmoittanut, että uuteen seurakuntaneuvostoon on nimitetty kaikki ilmoittautuneet ehdokkaat:

- Bror Bäckström
- Elie el-Khouri
- Mikaela Flanagan
- Katri Jaatinen-Pylkkö
- Anton Jerad Morin Pelsia
- Marit Jukola
- Anne Kärnä
- Risto Mantovani
- Anna Mumbua Samuel
- Pascal Ojwaka
- Stephanie Sannemann-Damström
- Helena Sundberg
- Maroun Tayar
- Laura Wenzel

Lisäksi seurakuntaneuvostoon kuuluvat seurakunnan papit.

BIRGITTA
Pyhän Birgitan ja autuaan Hemmingin seurakunnan seurakuntaneuvostovaalit on käyty. Vaaleissa oli äänioikeutettuja 845 seurakunnan jäsentä, joista äänestäneitä oli 236 eli 27,9%. Vaalissa annettiin yksi hylätty ääni. Lisäksi kirkkoherra Peter Gebara SCJ on nimittänyt seurakuntaneuvostoon kaksi jäsentä, yhden Ahvenanmaalta ja yhden sisarten edustajan.
Uuden seurakuntaneuvoston jäsenet ovat:

- Waldemar Dziok
- Vally Ishak
- Sara Kemetter
- Timo Kirsilä
- Jouni Leinonen
- Nguyen The Vi Linh Khan
- Rauno Rindell
- Sisar Violetta OSSS

Neuvostoon kuuluvat lisäksi seurakunnan papit.

OLAVI
Pyhän Olavin seurakunta on ilmoittanut, että kaikki seurakuntaneuvostovaaleihin ilmoittautuneet on valittu uuteen seurakuntaneuvostoon. Vaaleja ei tarvinnut käydä, koska ehdokkaita oli yhtä monta kuin paikkoja. Tämän lisäksi seurakunnan vt. kirkkoherra on päättänyt nimittää seurakuntaneuvostoon yhden Jyväskylässä toimivien sisarten edustajan.
Seurakuntaneuvoston kokoonpano on täten seuraava:

- Roberto Beduglio
- Christian Philip Guerrero
- Joanna Kedra
- Anna Krasuska USJK
- Anna-Maria Lahdelma
- Tiziana Maccario
- Ville Savolainen

Seurakuntaneuvostoon kuuluvat lisäksi seurakunnan papit.

RISTI
Pyhän Ristin seurakunnassa äänestysaika on vielä kesken. Seurakuntaneuvoston kooonpano kerrotaan seuraavassa Fides-lehdessä.

URSULA
Vaalin tuloksena Pyhän Ursulan seurakunnan seurakuntaneuvostoon tulivat valituiksi:

- Terhi Anttila
- Sami Kahra
- Gerard Muhoza
- Rosa Munoz
- Stanislaw Okas
- Patrick Wilkinson
- Maria Priklopilova
- Anja Purhonen

Neuvostoon kuuluu lisäksi seurakunnan kirkkoherra.

PERHE
Pyhän perheen seurakunnassa ei järjestetty seurakuntaneuvoston jäsenten vaalia, koska riittävää määrää ehdokkaita ei ilmoittautunut. Uusi neuvosto koostuu ilmoittautuneista sekä kirkkoherran pyytämistä, suostumuksensa antaneista henkilöistä. Uuden seurakuntaneuvoston jäsenet ovat

- Nathan Archer
- Daniele Ferraro
- Khalid Hommy
- Risto Hämeenkorpi
- Pertti Lattu
- Van Ben Dang

Neuvostoon kuuluu lisäksi seurakunnan kirkkoherra.

KATT

In English

Believing in charity calls forth charity:

Papal message for Lent 2013

"Believing in Charity Calls Forth Charity: 'We have come to know and to believe in the love God has for us' (1 Jn 4:16)" is the title of the Holy Father's Lenten Message this year. The document, dated 15 October 2012, was published on February 1, 2013. The complete text can be read in eight languages (German, Arabic, Spanish, French, English, Italian, Polish, and Portuguese) in the Vatican internet page www.vatican.va.
Following are some of the key thoughts of the Papal message for Lent 2013.

Dear Brothers and Sisters,

The celebration of Lent, in the context of the Year of Faith, offers us a valuable opportunity to meditate on the relationship between faith and charity: between believing in God—the God of Jesus Christ—and love, which is the fruit of the Holy Spirit and which guides us on the path of devotion to God and others.

1 Faith as a response to the love of God

In my first Encyclical, I offered some thoughts on the close relationship between the theological virtues of faith and charity. Setting out from Saint John's fundamental assertion: "We have come to know and to believe in the love God has for us", I observed that "being Christian is not the result of an ethical choice or a lofty idea, but the encounter with an event, a person, which gives life a new horizon and a decisive direction … Since God has first loved us, love is now no longer a mere 'command'; it is the response to the gift of love with which God draws near to us". Faith is this personal adherence—which involves all our faculties—to the revelation of God's gratuitous and "passionate" love for us, fully revealed in Jesus Christ. The encounter with God who is Love engages not only the heart but also the intellect...

Christians are people who have been conquered by Christ's love and accordingly, under the influence of that love—"Caritas Christi urget nos"—they are profoundly open to loving their neighbour in concrete ways. This attitude arises primarily from the consciousness of being loved, forgiven, and even served by the Lord, who bends down to wash the feet of the Apostles and offers himself on the Cross to draw humanity into God's love.

"Faith tells us that God has given his Son for our sakes and gives us the victorious certainty that it is really true: God is love! … Faith, which sees the love of God revealed in the pierced heart of Jesus on the Cross, gives rise to love. Love is the light—and in the end, the only light—that can always illuminate a world grown dim and give us the courage needed to keep living and working". All this helps us to understand that the principal distinguishing mark of Christians is precisely "love grounded in and shaped by faith".

2 Charity as life in faith

Faith is knowing the truth and adhering to it; charity is "walking" in the truth. Through faith we enter into friendship with the Lord, through charity this friendship is lived and cultivated. Faith causes us to embrace the commandment of our Lord and Master; charity gives us the happiness of putting it into practice. In faith we are begotten as children of God; charity causes us to persevere concretely in our divine sonship, bearing the fruit of the Holy Spirit. Faith enables us to recognize the gifts that the good and generous God has entrusted to us; charity makes them fruitful.

3 The indissoluble interrelation of faith and charity

In light of the above, it is clear that we can never separate, let alone oppose, faith and charity. These two theological virtues are intimately linked, and it is misleading to posit a contrast or "dialectic" between them. On the one hand, it would be too one-sided to place a strong emphasis on the priority and decisiveness of faith and to undervalue and almost despise concrete works of charity, reducing them to a vague humanitarianism. On the other hand, though, it is equally unhelpful to overstate the primacy of charity and the activity it generates, as if works could take the place of faith. For a healthy spiritual life, it is necessary to avoid both fideism and moral activism.

.... In the Church, contemplation and action, symbolized in some way by the Gospel figures of Mary and Martha, have to coexist and complement each other. The relationship with God must always be the priority, and any true sharing of goods, in the spirit of the Gospel, must be rooted in faith. Sometimes we tend, in fact, to reduce the term "charity" to solidarity or simply humanitarian aid. It is important, however, to remember that the greatest work of charity is evangelisation, which is the "ministry of the word". There is no action more beneficial – and therefore more charitable – towards one's neighbour than to break the bread of the word of God, to share with him the Good News of the Gospel, to introduce him to a relationship with God: evangelisation is the highest and the most integral promotion of the human person.

Lent invites us, through the traditional practices of the Christian life, to nourish our faith by careful and extended listening to the word of God and by receiving the sacraments, and at the same time to grow in charity and in love for God and neighbour, not least through the specific practices of fasting, penance and almsgiving.

4 Priority of faith, primacy of charity

The relationship between these two virtues resembles that between the two fundamental sacraments of the Church: Baptism and Eucharist. Baptism ("sacramentum fidei") precedes the Eucharist ("sacramentum caritatis"), but is ordered world and shone its light upon history—I express my wish that all of you may spend this precious time rekindling your faith in Jesus Christ, so as to enter with him into the dynamic of love for the Father and for every brother and sister that we encounter in our lives. For this intention, I raise my prayer to God, and I invoke the Lord's blessing upon each individual and upon every community!

Urkureita läheltä ja kaukaa

ULF SÖDERBERG

Urkukonsertti Pyhän Henrikin
katedraalissa torstaina
7. maaliskuuta 2013 klo 18.00.

Paluu hyveeseen
Peter Kreeft

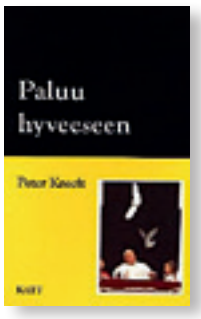

Puhutteleva kirja, joka kannustaa ottamaan hyveet uudelleen käyttöön elämässämme. 231 sivua, sid. 16€.

Katolska Kyrkans lilla katekes

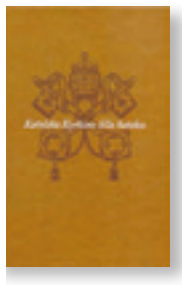

Frågor och svar ur den världsberömda Katolska Kyrkans stora katekes. 229 sidor, 20€.

katolinenkirjakauppa.net

English-language catechism for adults

Would you like to become more familiar with the basic teaching of the ***Catechism of the Catholic Church***? A study group of English-speaking people meets twice a month at the Studium Catholicum, Ritarikatu 3 b A 4, Helsinki. The study group is open to all those who are interested.

Monday February 18th at 18.45
For following dates please consult: studium.fi/program

Contact person: Diana Kaley, 040-7235703, diana.kaley@studium.fi. *Moderator of the group:* fr. Antoine Lévy, OP.

Ajankohtaiset

Eurooppalainen kansalaisaloite ihmisalkioiden suojaksi:

Yksi meistä

Euroopan unionin alueella, myös Suomessa, kerätään nimiä tukemaan aloitetta, jonka tavoitteena on saada EU kieltämään "sellainen toiminta, joka edellyttää ihmisalkioiden tuhoamista, erityisesti tutkimuksen, kehitysavun ja yleisen terveydenhuollon piirissä, ja lopettaa tällaisen toiminnan rahoitus".

Nimenkeruussa on kyse uudenlaisesta, Euroopan Komission hiljattain käyttöönottamasta Eurooppalaisesta kansalaisaloitteesta. Sen avulla miljoona EU-kansalaista voi yhdessä pyytää komissiota tekemään säädösehdotuksen tärkeänä pitämästään aiheesta.

Säädösehdotuksen hyväksyminen vahvistaisi merkittävästi ihmiselämän suojaa sen alkuvaiheissa. Sitä tukevat useat elämän arvokkuuden puolesta työtä tekevät järjestöt ja yhteisöt Euroopan eri puolilta.

Kansalaisaloitteen voi allekirjoittaa internetissä osoitteessa

https://ec.europa.eu/citizens-initiative/ECI-2012-000005/public/index.do?initiativeLang=fi.

Lisätietoja löytyy Yksi meistä (On of us) -kansalaisaloitteen kotisivulta http://www.oneofus.eu/

KATT

Hyväntekeväisyys

Caritas-kuulumisia

Caritas kiittää menneestä vuodesta ja toivottaa hyvää vuoden 2013 jatkoa!

PAASTOKERÄYS 2013

Tänä vuonna paastokeräyksen teema on Valistusta ja turvallisia palveluita, Upplysning och trygg service, Care and Qualitative Services. Keräyskohteena on naisten turvakoti Moldovassa. Se on UM:n tukema kolmivuotinen hanke, josta enemmän seuraavassa Fidesin numerossa. Keräystili: FI73 8000 1720 1545 04, viite 2257.

TULEVIA TAPAHTUMIA

• 28.2 (to) Caritas-ilta Pyhän Henrikin srk-salissa klo 18. YritysHelsingistä yritysneuvoja Elie El-Khourin aiheena on maahanmuuttajien yrittäjyys. Tervetuloa!

• 13.3. (ke) Teatteriesitys "Nenäpäivä" Kansallisteatterin Pienellä näyttämöllä klo 19. Lipun hinta on 28 € (norm.32 €) Ilmoittautumiset 12.2. mennessä toimistoon. Tule viihtymään ja kannattamaan!

Poikkea Caritas-kauppaan Maneesikadulla! (www.caritas.fi)

Yhteystiedot:
Maneesikatu 2A, 00170 Helsinki.
Puh 09-1357998, fax 09-68423140.
Sähköposti caritas@caritas.fi.
Kotisivu www.caritas.fi.

Retretti 8.-10.3.2013

Jeesuksen pyhän sydämen maallikot viettävät vuotuista retrettiään isä Frans Vossin SCJ johdolla 8.-10.3.2013 Turussa birgittalaissisarten luona. Retretin aihe on Uskon vuosi ja Jeesuksen pyhän sydämen rakkaus. Retretti on avoin kaikille ja se maksaa 100 euroa. Retretti alkaa 8.3. klo 18.00 ja päättyy 10.3. iltapäivällä. Ilmoittautumiset 15.2. mennessä Matti Andelin, gsm 040 9668288, e-mail matti.andelin@welho.com. Sydämellisesti tervetuloa.

Ilmoitukset

Eheytyminen Kristuksen ristin voimalla.

Yhden päivän seminaari lauantaina 20.4.2013 Pyhän Marian kirkossa (Mäntytie 2, 00270 Helsinki)

Järjestäjä: Elävät vedet
Ilmoittautuminen: sähköposti maria@catholic.fi
Ohjelma seuraavassa Fideksessä.
www.aslan.fi,
www.livingwaterseurope.com

Restoration of Identity and Relationships through the Power of the Cross

One-day Seminar Sat. 20th April 2013
St. Mary's Church (Mäntytie 2, 00270 Helsinki)

Organized by Living Waters
Registration: e-mail maria@catholic.fi
Programme in next Fides
www.aslan.fi,
www.livingwaterseurope.com

Avioliittokurssi vuonna 2013

Pyhän Henrikin seurakuntasalissa tiistaisin klo 19.00-20.00: 12.2. ja 19.2.2013

Verbi Dei sono Schola cantorum

Gregoriaanista laulua häihin, hautajaisiin ja muihin tilaisuuksiin. Gregorian chant for weddings, funerals and other occasions. Yhteys, Contact: Markus Mäkelä 044-5021206.

Maallikkodominikaanit järjestävät

Katekismuksen opiskelua

Studium Catholicumissa, Ritarikatu 3, III kerr., Kruununhaka

Käymme läpi kirkon sakramentteja, nyt parannuksen sakramenttia s. 367 - 391. Kokoontuminen on lauantaina 16.2. klo 14-15.50, ja sen jälkeen rukoilemme vesperin.

Kevään muut kokoontumiset ovat lauantaina 23.3., 13.4. ja 18.5. Jokaisessa kokoontumisessa on mukana joku papeista. Ilmoittautumista ei tarvita. Oma Katekismus mukaan.
Tervetuloa!

Radio ja televisio

Messuja radiossa (Yle Radio 1)
17.2. klo 18.00 pyhä messu Pyhän Henrikin katedraalista (nauh. 17.2. klo 11)
28.3. klo 18.00 pyhä messu Pyhän Henrikin katedraalista (kiirastorstai)

Radiohartauksia (Yle Radio 1)
26.3. klo 18.50 iltahartaus: isä Ryszard Mis SCJ
3.4. klo 6.15 ja 7.50 aamuhartaus: piispa Teemu Sippo SCJ

Mässor i radio (Radio Vega)
28.4. kl. 13.03 heliga mässan från Sankt Henriks katedral (inbandat)

Radioandakter (Radio Vega)
21.2. kl. 19.20 aftonandakt: Jan-Peter Paul
27.2. kl. 19.20 aftonandakt: Jan-Peter Paul
25.2. kl. 19.20 aftonandakt: Caterina Stenius
4.3. kl. 19.20 aftonandakt: Caterina Stenius
11.3. kl. 19.20 aftonandakt: Caterina Stenius
18.3. kl. 19.20 aftonandakt: Caterina Stenius
7.3. kl. 19.20 aftonandakt: Jan-Peter Paul

Seurakunnat ja ohjelmat • Parishes and programs • 13.2.-13.3.

HELSINKI

Pyhän Henrikin katedraaliseurakunta

Pyhän Henrikin aukio 1, 00140 Helsinki. Puh. 09-637853, fax 09-6224618. Sähköposti henrik@catholic.fi. Kotisivu henrik.catholic.fi.

• La 17.40 vesper, 18.00 aattomessu. Su 9.45 missa latina, 11.00 päämessu, 12.30 erikielisiä messuja, perhemessu tai gregoriaaninen messu, 18.00 iltamessu. Ma, ke, pe 18.00 messu, ti ja to 7.30 messu. Ke 17.30 ruusukkorukous, pe 17.30 adoraatio. Ke, la 19.30 Neokatekumenaaliyhteisön liturgia. Rippiaika la 17.00-17.45 ja sopimuksen mukaan.
• *Sat. 17.40 Vespers, 18.00 Mass in Finnish. Sun. 9.45 Mass in Latin, 11.00 High Mass in Finnish, 12.30 Mass in other languages, family Mass or Gregorian Mass, 18.00 Mass in Finnish. Mon., Wed., Fri. 18.00 Mass in Finnish, Tues. and Thurs. 7.30 Mass in Finnish. Wed. 17.30 Rosary, Fri. 17.30 Adoration. Wed., Sat. 19.30 Liturgy of the Neocatechumenal Way. Confessions Sat. 17.00-17.45 and by appointment. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)*

7.2. to 18.00-19.30 urkukonsertti
9.2. la 17.40 vesper, 18.00 aattomessu, 19.00 karnevaalit seurakuntasalissa
10.2. su kirkkovuoden 5. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 10.30-13.00 lastenkerho, 11.00 päämessu, 12.30 perhemessu, 13.30-17.45 adoraatio, 18.00 iltamessu
12.2. ti 19.30 avioliittokurssi seurakuntasalissa
13.2. ke tuhkakeskiviikko: 16.30 ja 18.00 messu ja tuhkan jakaminen
14.2. to 18.00 elokuvakerho
16.2. la 11.00-15.30 nuortenryhmä (Raamatun tutkiminen ja adoraatio), 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
17.2. su paaston 1. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 11.30-15.30 uskonnonopetus ruotsiksi/undervisning på svenska, 12.30 messu ruotsiksi/Mässa på svenska, 15.00 messu Porvoossa, 18.00 iltamessu
18.2. ma 18.30 johdantokurssi seurakuntasalissa
19.2. ti 14.00 seniorit: messu ja kokous, 19.00 avioliittokurssi seurakuntasalissa
21.2. to 18.00 lectio divina
23.2. la 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
24.2. su paaston 2. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 12.30 messu italiaksi/messa in italiano, 15.00 messu Tikkurilassa, 18.00 iltamessu
2.3. la 10.00-13.00 uskonnonopetus ensikommuuniota varten, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
3.3. su paaston 3. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 12.30 gregoriaaninen messu, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 18.00 iltamessu
4.3. ma 18.30 johdantokurssi seurakuntasalissa
8.3. pe 18.00 Ketko-ryhmä seurakuntasalissa
9.3. la 11.00-15.30 nuortenryhmä (Raamatun tutkiminen ja adoraatio), 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
10.3. su paaston 4. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 10.30-13.00 lastenkerho, 11.00 päämessu, 12.30 perhemessu, 13.30-17.45 adoraatio, 18.00 iltamessu

DIASPORA
Porvoo (ort. kirkko, Tattarinmalmi): 17.2. su 15.00
Tikkurila (ort. kirkko, Läntinen Valkoisenlähteentie 48): 24.2. su 15.00

Pyhän Marian seurakunta

Mäntytie 2, 00270 Helsinki. Puh. 09-2411633, fax 09-2411634. Sähköposti maria@catholic.fi. Kotisivu maria.catholic.fi.

• La 9.30 tai 11.00 aamumessu suomeksi, 18.00 aattomessu suomeksi. Su 9.30 ruusukkorukous, 10.00 päämessu suomeksi, 11.30 messu (1. su ruotsi, 2. ja 4. su lastenmessu, 3. su vietnami, 5. su saksa), 16.00 messu (2. su espanja, 3. su puola), 17.30 ruusukko englanniksi, 18.00 messu englanniksi. Ma, ti, ke, to, pe 18.00 messu suomeksi, 18.30-19.00 adoraatio, ti 17.30 ruusukkorukous. Rippitilaisuus: ma, ti, ke, to, pe, la 17.30-17.55, su 9.30-9.55 ja 17.30-17.55. Seurakunnan kanslia on avoinna ti 13-16, ke 9-12 ja to 13-16.
• *Sat. 9.30 or 11.00 Mass in Finnish, 18.00 Mass in Finnish. Sun. 9.30 Rosary in Finnish, 10.00 High Mass in Finnish, 11.30 Mass (1st Sun. Swedish, 2nd ja 4th Sun. Family Mass, 3rd Sun. Vietnamese, 5th Sun. German), 16.00 Mass (2nd Sun. Spanish, 3rd Sun. Polish), 17.30 Rosary in English, 18.00 Mass in English. Mon., Tues., Wed., Thurs., Fri. 18.00 Mass in Finnish, 18.30-19.00 adoration. Tues. 17.30 Rosary in Finnish. Confessions Mon., Tues., Wed., Thurs., Fri., Sat. 17.30-17.55, Sun. 9.30-9.55 and 17.30-17.55. Parish office open: Tues. 13-16, Wed. 9-12 and Thurs. 13-16.*

9.2. la 10.00–14.00 lauantaikurssi Englantilaisessa koulussa, 11.00 messu suomeksi, 18.00 messu suomeksi
10.2. su kirkkovuoden 5. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 lastenmessu, 16.00 messu espanjaksi/Santa Misa en Castellano, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
13.2. ke tuhkakeskiviikko (paasto- ja abstinenssipäivä): 18.00 messu suomeksi
15.2. pe 17.30 ristintienhartaus, 18.00 messu suomeksi ja adoraatio
17.2. su paaston 1. sunnuntai: 9.30 ristintienhartaus, 10.00 messu suomeksi, 11.30 messu vietnamiksi, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 17.30 ristintie englanniksi/Stations of the Cross, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
18.2. ma 8.00 messu suomeksi
19.2. ti ei messua
22.2. pe 17.30 ristintienhartaus, 18.00 messu suomeksi ja adoraatio
24.2. su paaston 2. sunnuntai: 9.30 ristintienhartaus, 10.00 messu suomeksi, 11.30 lastenmessu, 16.30 adoraatio/Adoration, 17.30 ristintie englanniksi/Stations of the Cross, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
3.3. su paaston 3. sunnuntai: 9.30 ristintienhartaus, 10.00 messu suomeksi, 11.30 messu ruotsiksi/Mässa på svenska, 17.30 ristintie englanniksi/Stations of the Cross, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
8.3. pe 17.30 ristintienhartaus, 18.00 messu suomeksi ja adoraatio
9.3. la 10.00–14.00 lauantaikurssi Englantilaisessa koulussa, 11.00 messu suomeksi, 18.00 messu suomeksi
10.3. su paaston 4. sunnuntai: 9.30 ristintienhartaus, 10.00 messu suomeksi, 11.30 lastenmessu, 16.00 messu espanjaksi/Santa Misa en Castellano, 17.30 ristintie englanniksi/Stations of the Cross, 18.00 messu englanniksi/Mass in English

DIASPORA
Stella Maris (Sirkkoontie 22, Koisjärvi): messu suomeksi joka sunnuntai klo 11.00
Hanko (Täktomin kappeli, Kappelitie 36): 16.2., 23.3., 20.4., 25.5. la 16.00 messu

TURKU

Pyhän Birgitan ja autuaan Hemmingin seurakunta

Ursininkatu 15a, 20100 Turku. Puh. 02-2314389, fax 02-2505090. Sähköposti birgitta@catholic.fi. Kotisivu birgitta.catholic.fi.

• Su 10.00 ruusukko, 10.30 päämessu, 18.30 iltamessu englanniksi tai latinaksi. Ma, ke, pe, la 7.30 aamumessu, ti, to 18.30 iltamessu. To 18.00 adoraatio. Rippitilaisuus puoli tuntia ennen messuja ja sopimuksen mukaan.
• *Sun. 10.00 Rosary, 10.30 High Mass in Finnish, 18.30 Mass in English or Latin. Mon., Wed., Fri., Sat. 7.30 Mass in Finnish, Tues., Thurs., 18.30 Mass in Finnish. Thurs. 18.00 Adoration. Confessions half an hour before Mass and by appointment. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)*

10.2. su kirkkovuoden 5. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.30 messu vietnamiksi, 15.00 messu Eurajoella, 18.30 messu englanniksi/Mass in English
12.2. ti 19.00 teologinen opintopiiri
13.2. ke tuhkakeskiviikko: 18.30 messu
14.2. to 18.00 ristintienhartaus
15.2. pe 18.00 messu Porissa
16.2. la 10.30 lastenkerho, 12.30 perhemessu, 17.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku
17.2. su paaston 1. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.30 messu englanniksi/Mass in English
21.2. to 18.00 ristintienhartaus
23.2. la 10.00 messu Ahvenanmaalla
24.2. su paaston 2. sunnuntai: päämessu, 15.00 messu Eurajoella, 18.30 messu englanniksi/Mass in English
26.2. ti 19.00 informaatiokurssi
28.2. to 18.00 ristintienhartaus
2.3. la 9.30 katekeesi, 13.15 perhemessu
3.3. su paaston 3. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.30 messu latinaksi
5.3. ti 19.00 miestenpiiri
7.3. to 18.00 ristintienhartaus
9.3. la 10.30 lastenkerho, 12.30 perhemessu, 17.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku
10.3. su paaston 4. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.30 messu vietnamiksi, 15.00 messu Eurajoella, 18.30 messu englanniksi/Mass in English

DIASPORA
Ahvenanmaa: 23.2. la 10.00
Eurajoki: 10.2., 24.2., 10.3. su 15.00
Pori: 15.2. pe 18.00

JYVÄSKYLÄ

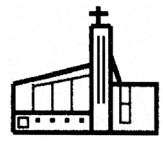

Pyhän Olavin seurakunta

Yrjönkatu 36, 40100 Jyväskylä. Puh. 014-612659, fax 014-612660. Isä Krystian Kalinowski 044-5001383. Sähköposti olavi@catholic.fi. Kotisivu olavi.catholic.fi.

• Su 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi. Ruusukko joka kuukauden ensimmäisenä sunnuntaina klo 9.45. Ma, ti, ke, pe 18.00 iltamessu, to 18.30 iltamessu. Ti ja to 7.00 messu (sisarten kappelissa, Kalervonkatu 6). To 18.00 adoraatio. Ti 19.00 neokatekumenaalisen tien sanan liturgia ja la 19.30 neokatekumenaalisen tien eukaristia seurakuntasalissa. Rippitilaisuus keskiviikkoisin puoli tuntia ennen messun alkua ja sopimuksen mukaan.
• *Sun. 10.30 High Mass in Finnish, 12.00 Mass in English. Rosary in Finnish the first Sunday of each month at 9.45. Mon., Tues., Wed., Fri. 18.00 Mass in Finnish, Thurs. 18.30 Mass in Finnish. Tues. and Thurs. 7.00 Mass in Finnish (in Sisters' chapel at Kalervonkatu 6). Thurs. 18.00 Adoration. Thurs. 19.00 Liturgy of the Word and Sat. 19.30 Eucharist of the Neocatechumenal Way in the parish hall. Confessions on Wednesdays half an hour before Mass and by appointment.*

4.-9.2. ma-la papiston pyhiinvaellus pyhään maahan, ei messuja
7.2. to 19.00 katekeesi aikuisille ja nuorille
10.2. su kirkkovuoden 5. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English
11.2. ma 19.00 katekeesi aikuisille ja nuorille
13.2. ke tuhkakeskiviikko: 18.00 messu ja tuhkan jakaminen
14.2. to pyhät Kyrillos ja Metodios: 16.00 seniorit, 18.00 adoraatio, 18.30 juhlamessu, 19.00 katekeesi aikuisille ja nuorille
15.2. pe 17.30 ristintienhartaus, 18.00 iltamessu, 19.00 johdantokurssi katoliseen uskoon
16.2. la 9.00 katekeesi Jyväskylässä, 12.15 perhemessu
17.2. su paaston 1. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English
18.-20.2. ma-ke pappienneuvosto, ei messuja
18.2. ma 19.00 katekeesi aikuisille ja nuorille
21.2. to 19.00 katekeesi aikuisille ja nuorille
22.2. pe pyhän apostoli Pietarin piispanistuin: 17.30 ristintienhartaus,18.00 iltamessu
24.2. su paaston 2. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English
1.3. pe 17.30 ristintienhartaus
3.3. su paaston 3. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English
4.3. ma 19.00 katekeesi aikuisille ja nuorille
7.3. to 19.00 katekeesi aikuisille ja nuorille
8.3. pe 17.30 ristintienhartaus
10.3. su paaston 4. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English

DIASPORA
Joensuu (ort. kirkon srk-sali, Kirkkokatu 32): 10.2., 10.3. su 17.00
Kajaani (ort. kirkko, Kirkkokatu 17 A): 17.2., 24.3. su 12.00
Kuopio (ort. tuomiokirkon srk-sali, Snellmaninkatu 8): 17.2., 24.3. su 17.00
Mikkeli (ev.lut. tuomiokirkon krypta, Savilahdenkatu 20): 16.2., 23.3. la 15.00
Savonlinna (Pääskylahden ev.lut. kirkko, Kaartilantie 62): 10.2. su 9.00, 10.3. (paikka vielä epäselvä)
Varkaus (ort. kirkko, Relanderinkatu 5): 16.2., 23.3. la 18.30

KATEKEESI
Jyväskylä: 16.2., 16.3. la 9.00
Joensuu: 10.2., 10.3. su 18.00
Savonlinna: 10.2., 10.3. su 10.00

JOHDANTOKURSSI
15.2. pe 19.00 (13. Rukous kristillisessä elämässä: Neitsyt Maria ja pyhät)

Huom! Seurakunnan ohjelmaan voi tulla muutoksia. Päivitetty ohjelma löytyy seurakunnan kotisivulta osoitteesta olavi.katolinen.fi.

TAMPERE

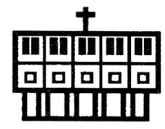

Pyhän ristin seurakunta

Amurinkuja 21 A, 33230 Tampere. Puh. 03-2127280, fax 03-2147814. Sähköposti risti@catholic.fi. Kotisivu risti.catholic.fi.

• Su 10.00 ruusukkorukous, 10.30 päämessu, 17.00 iltamessu englanniksi. Ke 17.40 iltarukous, pe 18.30 adoraatio. La messu kysy papilta. Rippi joka päivä puoli tuntia ennen messua tai sopimuksen mukaan. Huom. matkat, katekeesipäivät ja lastenkerhot yms. saattavat aiheuttaa muutoksia arkimessujen aikoihin. Varsinkin lauantain messuajat vaihtelevat. Tarkista ajat kirkon ilmoitustaululta.
• *Sun. 10.00 Rosary, 10.30 High Mass in Finnish, 17.00 Mass in English. Wed. 17.40 Vespers, Fri. 18.30 Adoration. Sat. Mass schedule varies. Confessions every day half an hour before Mass or by appointment. Please check the bulletin board at the back of church for possible changes. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)*

9.2. la 9.50 katekeesi, 14.00 perhemessu
10.2. su kirkkovuoden 5. sunnuntai: 10.30 päämessu, 11.45 sakramenttiopetus ensikommuuniolapsille, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
13.2. ke tuhkakeskiviikko: 17.00-18.00 mahdollisuus ripittäytymiseen, 18.00 messu ja tuhkan jakaminen
15.2. pe 17.30 ristintienhartaus, 18.00 iltamessu
16.2. la 10.30 lastenkerho, 12.30 perhemessu
17.2. su paaston 1. sunnuntai: 10.30 päämessu, 14.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
22.2. pe 17.30 ristintienhartaus, 18.00 iltamessu
24.2. su paaston 2. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
27.2. ke 17.40 vesper, 18.00 iltamessu, 18.45 kaikille avoin keskustelutilaisuus (alustajana Mari Malm: Nuoren seurakuntalaisen usko ja elämä nykypäivän arjessa)
1.3. pe 17.30 ristintienhartaus, 18.00 iltamessu
2.3. la 10.30 lastenkerho, 12.30 perhemessu
3.3. su paaston 3. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
8.3. pe 17.30 ristintienhartaus, 18.00 iltamessu
9.3. la 9.50 katekeesi, 14.00 perhemessu
10.3. su paaston 4. sunnuntai: 10.30 päämessu, 11.45 sakramenttiopetus ensikommuuniolapsille, 18.00 messu englanniksi/Mass in English

DIASPORA
Hämeenlinna (ort. kirkon srksali, Matti Alangon katu 11): 3.3., 7.4. su 15.00

Yhdistykset • Societies • Muut • Others

Kokkola (ort. rukoushuone, Katariinankatu 3): 1.4. ma 16.00
(Koivuristin seurakuntakoti, Oravankatu 29): 23.2., 16.3. la 18.00
Kristiinankaupunki (yksityiskodissa, lisätietoja seurakunnasta): -
Lapua (yksityiskodissa, lisätietoja seurakunnasta): 23.2. la 13.00, 16.3. la 13.00, 6.4. la 12.00
Pietarsaari (Pyhän Mikaelin kappeli, Kappelintie 5): klo 12.00: su 10.2., la 16.2., su 24.2., la 2.3., su 10.3., su 24.3., ma 1.4.
Seinäjoki (ev.lut. kirkon srksali, Ala-Kuljankatu 1): klo 18.00: la 9.3. (Huom. Ei messua 9.2.)
Vaasa (Rauhankatu 8 C 22): klo 16.00: su 10.2., la 16.2., su 24.2., la 2.3., su 10.3., su 24.3., su 31.3., la 6.4.

KOUVOLA

Pyhän Ursulan seurakunta

Valimontie 1, 45100 Kouvola. Puh. 05-3711251. Sähköposti ursula@catholic.fi. Pankkiyhteys: Sampo 800015-1888441.

• Su 11.00 (1., 2. ja 5. su) tai 18.00 (3. ja 4. su) päämessu, to 18.00 iltamessu. Joka kuukauden 1. pe messu ja adoraatio klo 18.00. Rippitilaisuus puoli tuntia ennen messuja ja sopimuksen mukaan. Kirkkoherra tavattavissa parhaiten torstaisin.
• *Sun. 11.00 Mass in Finnish (1st, 2nd and 5th Sun.) or 18.00 (3rd and 4th Sun.). Thurs. 18.00 Mass in Finnish. 1st Friday of each month 18.00 Mass and Adoration. Confessions half an hour before Mass and by appointment. Pastor most easily contacted on Thursdays. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)*

7.2. to 18.00 messu
9.2. la 13.00 perhemessu
10.2. su kirkkovuoden 5. sunnuntai: 11.00 messu
13.2. ke tuhkakeskiviikko: 18.00 messu ja tuhkan jakaminen
14.2. to pyhät Kyrillos ja Methodios: 18.00 messu
15.2. pe 18.00 ristintienhartaus
17.2. su paaston 1. sunnuntai: 18.00 messu
21.2. to 18.00 messu
22.2. pe 18.00 ristintienhartaus
24.2. su paaston 2. sunnuntai: 11.00 messu
28.2. to 18.00 messu
1.3. pe kuukauden 1. perjantai: 18.00 messu
3.3. su paaston 3. sunnuntai: 11.00 messu
7.3. to 18.00 messu
8.3. pe 18.00 ristintienhartaus
10.3. su paaston 4. sunnuntai: 11.00 piispanmessu

DIASPORA
Hamina (seurakuntalaisten kodeissa): Sopimuksen mukaan.
Kotka (Hovisaaren srk-talo, Ruununmaankatu 3): - (Ev.lut. seurakuntakeskus, Mariankatu 14 D): 10.2., 10.3. su 16.00 kastekappelissa
Lahti (ort. kirkko): 2.3. la 16.00
Lappeenranta (Linnoituksen ort. kirkko): 17.2., 17.3. su 12.00

KATEKEESI
Lahti (ort. kirkon seurakuntasali): 2.3. la 14-16
Kouvola (seurakuntasali): 9.2., Huom. 16.3.! la 11-13 (messu klo 13.00)

PIISPANTARKASTUS PYHÄN URSULAN SEURAKUNNASSA 9.-10.3.
la 9.3. 10.00 kirkonkirjojen ja kirkkotilojen tarkastus • 14.00 seurakunnan neuvostojen tapaaminen piispamme kanssa • 16.00-18.00 piispan vastaanotto sitä haluaville seurakuntasalissa.
su 10.3. 11.00 juhlallinen piispanmessu, messun jälkeen tapaaminen seurakuntalaisten kanssa • 16.00 piispanmessu Kotkassa • Tervetuloa!

OULU

Nasaretin pyhän perheen seurakunta

Liisantie 2, 90560 Oulu. Fax ja puh 08-347834. Sähköposti perhe@catholic.fi. Kotisivu perhe.catholic.fi

• Su 10.00 messu englanniksi, 11.15 päämessu. Ma, ti, ke, pe 17.00 iltamessu. To 17.00 adoraatio, messu adoraation jälkeen. Ti, ke, la 19.30 neokatekumenaaliyhteisön liturgia. Rippitilaisuus pe 17.30-18.30, puoli tuntia ennen messua ja sopimuksen mukaan.
• *Sun. 10.00 Mass in English, 11.15 High Mass in Finnish. Mon., Tues., Wed., Fri. 17.00 Mass in Finnish. Thurs. 17.00 Adoration, Mass after Adoration. Tues., Wed., Sat. 19.30 Liturgy of the Neocatechumenal Way. Confessions Fri. 17.30-18.30, half an hour before Mass and by appointment. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)*

10.2. su kirkkovuoden 5. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.30 messu Rovaniemellä
13.2. ke tuhkakeskiviikko (paasto- ja abstinenssipäivä): 17.00 messu
17.2. su paaston 1. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Kemissä
24.2. su paaston 2. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Raahessa
3.3. su paaston 3. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Torniossa
10.3. su paaston 4. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.30 messu Rovaniemellä

DIASPORA
Kemi (Lehtokatu 31): 17.2. su 17.00
Tornio (Lukiokatu 1): 3.3. su 17.00
Raahe (Brahenkatu 2): 24.2. su 17.00
Rovaniemi (Ounasvaarantie 16): 10.2., 10.3. su 17.30

USKONNONOPETUS ensikommuuniota ja vahvistuksen sakramenttia varten 16.2., 2.3., 16.3., 20.4.

NEOKATEKUMENAALISEN TIEN katekeesi nuorille ja aikuisille 11.2., 14.2., 18.2., 20.2., 4.3., 6.3., 11.3., 13.3. klo 18.00

RISTINTIENHARTAUS 15.2., 22.2., 1.3., 8.3., 15.3., 22.3. pe klo 17.00 (iltamessu klo 17.30)

Toimistot

Katekeettinen keskus

Kuusitie 6, 00270 Helsinki. Puh. 09-2416095. Sähköposti katekeesi@catholic.fi. Kotisivu: katolinen.net/katekeesi.

Katolinen tiedotuskeskus

Pyhän Henrikin aukio 1 B, 00140 Helsinki. Puh. 09-6129470, fax 09-650715. Avoinna arkisin klo 10-16. Sähköposti info@catholic.fi. Kotisivu katolinen.net.

Keskukset

Stella Maris

Sirkkoontie 22, 09630 Koisjärvi. Puh. 019-335793. Sähköposti stellamaris@catholic.fi.

Studium Catholicum

Ritarikatu 3b A, 00170 Helsinki. Puh. 09-61206711, fax 09-61206710. Sähköposti: kirjasto@studium.fi. Kotisivu www.studium.fi.

Kirjasto on auki tiistaisin ja torstaisin klo 13-16 ja keskiviikkoisin klo 13-18. Ekumeeninen aamurukous torstaisin klo 8.30.

Lisätietoja luennoista, hengellisestä ohjelmasta ja muusta toiminnasta www.studium.fi sekä puhelimitse kirjaston aukioloaikoina.

Suomen Caritas

Maneesikatu 2A, 00170 Helsinki. Puh 09-1357998, fax 09-68423140. Sähköposti caritas@caritas.fi. Kotisivu www.caritas.fi.

Academicum Catholicum

Ohjelma keväällä 2013 / Verksamhetskalender för våren 2013

Kokoonnumme Pyhän Marian seurakunnan seurakuntasalissa, Mäntytie 2, keskiviikkoisin klo 18.00. Tilaisuudet ovat avoimia kaikille. / Vi samlas i Sankta Marias församlingssal, Tallvägen 2, på onsdagar kl. 18.00. Mötena är öppna för alla.
• **Keskiviikkona 27.2.** klo 18.00: Pastori Timo Keskitalon esitelmän aiheena on International Evangelical Church ja islamin kohtaaminen/ Pastor Timo Keskitalo talar på finska om International Evangelical Church och mötet med islam.
• **Keskiviikkona 20.3.** klo 17.30 AC:n jäsenet kutsutaan vuosikokoukseen, jossa käsitellään sääntömääräiset asiat. Vuosikokouksen jälkeen n. klo 18.00 TT Timo Nisula esitelmöi aiheesta: 2000-luvun Augustinus –katsaus nykytutkimukseen. / Onsdagen 20.3. kl.17.30 sammankallas AC:s medlemmar till årsmöte. På årsmötet behandlas stadgeenliga ärenden. Ca kl. 18.00 talar TD Timo Nisula på finska om ”2000-talets Augustinus – en översikt av aktuell forskning”.
• **Keskiviikkona 24.4** klo 18.00: Heidi Tuorila-Kahanpään aiheena on Karmeliittasääntökunnan synty ja karmeliittasääntö/Onsdagen 24.4. Heidi Tuorila-Kahanpää talar om karmelitorderns ursprung och karmelitregeln, på finska.

Birgittalaisoblaatit

Birgittalaisoblaatit – luostarisääntökunnan maallikkojen ryhmä, nettisivut: www.kolumbus.fi/birgitta.turku/oblaatit. Vs. yhteyshenkilö Markku Vähätalo, vahatalo@iki.fi.

Catholic Students’ Club

Rosary and Holy Mass or Adoration in Latin with Readings and Homily in English at Saint Henry’s Cathedral starting at 18.00. Afterwards, a nice get-together in the parish hall. Welcome! See: cschelsinki.wordpress.com. Feb. 12, 26; Mar. 12, 26; Apr. 9, 23; May 7, 21.

Elokuvakerho

jatkaa Henrikin seurakuntasalissa. Kevään alustava ohjelma:
14.2. Raamattu: Daavid
14.3. Näin hänen kuolevan
18.4. auki
2.5. Isä Camillo näkee punaista
Aloitamme aina klo 18. Tervetuloa!

Fransiskaanimaallikot OFS

Ordo Franciscanus Saecularis
Kevät 2013 - 65. toimintavuosi Suomessa

Ohjelmalliset kokoukset tiistaisin kerran kuukaudessa klo 16-18 Pyhän Marian srk-salissa, Mäntytie 2, 00270 HELSINKI. Kokouksemme ovat avoimia kaikille uskoville. Kokouksen jälkeen on mahdollisuus osallistua iltamessuun klo 18.00.
Tiistaina 12.2. Aihe: Franciscus ja kohtuullisuus. Marjatta Tarkoma
Tiistaina 12.3. Aihe: Katolinen rukousperinne. Risto Mantovani

Gregorius-yhdistys

Societas Sancti Gregorii Magni

Kotisivu gregoriusyhdistys.wordpress.com. Puheenjohtaja Diana Kaley. Moderaattori isä Antoine Lévy OP.

• **Vanhan messun päivät 15.-17.2.:** pe klo 19.00 pyhä messu, la klo 15.00 pyhä messu ja sen jälkeen keskustelu, su 16.00 pyhä messu ja kirkkokahvit, kaikki Pyhän Henrikin katedraalissa. Isä Marek Grabowski FSSP vierailee Suomessa.
• **Gregoriaaninen messu su 17.2.** klo 16.00 Pyhän Henrikin katedraalissa.

• **Tridentine Days 15.-17.2.:** Fri 19.00 Holy Mass, Sat. 15.00 Holy Mass, followed by a talk, Sun. 16.00 Holy Mass, followed by church coffee, all in Saint Henry’s Cathedral. Fr. Marek Grabowski FSSP.
• **Gregorian Mass Sun. Feb. 17,** at 16.00 in Saint Henry’s Cathedral.

Ennakkotieto: Vanhan messun päivät myös maaliskuun alussa. Ohjelma vielä avoin. Tarkista tieto kotisivultamme.

Coming: Tridentine Days also in the beginning of March. Programme still open. Check our homepage.

Jeesuksen pyhän sydämen maallikot (SCJ)

Moderaattori Zenon Strykowski SCJ. Puheenjohtaja Matti Andelin, gsm 040-9668288, E-mail matti.andelin@welho.com.
Helsinki: Yhdyshenkilö Harri Mäkelä, Haahkapolku 3 A 21, 00200 Helsinki, gsm 040-7365470, E-mail harri.v.makela@kolumbus.fi.
Tampere:: Yhdyshenkilö Sinikka Meurman, gsm 040-4197077, E-mail sinikka.meurman@gmail.com.
Turku: Yhdyshenkilö Hilkka Bernard, gsm 040-5243676, E-mail hilkka.bernard@hotmail.com

Karmeliittamaallikot (OCDS)

Vastuuhenkilö: Sinikka Luukkanen, puh. 040-4137498, s-posti: sinikka.luukkanen@helsinki.fi

Kirjallisuuspiiri

kokoontuu Studium Catholicumissa, Ritarikatu 3b A, 3. krs. Alustava ohjelma on seuraava:
25.2. G. K. Chesterton: Oikea oppi
11.3. Tatu Vaaskivi: Pyhä kevät
15.4. Tadeusz Konwicki: Isoäitini tarina
20.5. Renata Wrede: Roomalainen leijona
Illat alkavat klo 18. Tervetuloa!

Maallikkodominikaanit OP

Laici ordinis praedicatorum

Vastuuhenkilö: Nikodemus Heikman OP, puh. 050-564 0686, s-posti: nikodemus.heikman@gmail.com.
Katolisen kirkon katekismuksen opiskelua Studium Catholicumissa lauantaisin 16.2., 23.3., 13.4. ja 18.5 klo 14-16. Joka kerran päätteeksi yhteinen vesper. Ks. myös erillinen ilmoitus. Tervetuloa! maallikkodominikaanit.blogspot.fi

Maria-klubi

Ke 6.3. Heléne Nygård: ”Paasto Itävallassa ennen ja nyt”. Tervetuloa mukavaan seuraan uudet ja vanhat!

Marian legioona

kokoontuu joka perjantai Pyhän Marian seurakuntasalissa iltamessun ja adoraation jälkeen noin klo 19.

Rakkauden lähetyssisaret

Vironkatu 6 A 12, 00170 Helsinki, puh. 040-9601211. Adoration on Monday at 17:30.

Seniorit

Diakoni Matthew Azzopardi johtaa sanan liturgian ja jakaa eukaristian tiistaina 19. helmikuuta klo 14 Pyhän Henrikin katedraalissa. Messua ei ole siksi, että papit ovat pappienneuvoston kokouksessa. Liturgian jälkeen karmeliittamaallikko Heidi Tuorila-Kahanpää OCDS kertoo seurakuntasalissa aiheesta “Karmeliittojen jäljillä Pyhällä maalla”. Tervetuloa!

Suomen Samaritas-apu ry

(Finlands Samaritas-hjälp rf)

Postitusosoite Rastaspuistontie 3 M 106, 02620 Espoo. Kotisivu sites.google.com/site/suomensamaritas. Pankkiyhteys FI81 1478 3000 7283 16. Puheenjohtaja Jan Krook, Gsm 041-5067808, E-mail jan.krook@gmail.com. Sihteeri Miira Kuhlberg, Gsm 044-3336767, E-mail miira.makela@welho.com.

Teresa ry

Teresat kokoontuvat ohjelmassa ilmoitettuina aikoina tiistaisin messun jälkeen. Toivotamme tervetulleiksi mukaan kaikki nykyiset ja uudet Teresat ja teresaystävät.

Kevään 2013 ohjelma
• Ti 19.2.2013 Ugandan kuvat ja tilannepäivitys: Pertti Ylinen jatkaa syksyn matkasta, keskustelua
• Ti 12.3.2013 Vuosikokous, vaalikokous
• Ti 16.4. Helsingin Kaupunginteatteri, musikaali Viulunsoittaja katolla (15 lippua)
• Ti 14.5.2013 Kevätjuhlat
• Ti 12.3.2013 Vuosikokous, vaalikokous
• Ti 16.4.2013 Esitelmä- tai teatteri-ilta: Tarkentuu myöhemmin
• Ti 14.5.2013 Kevätjuhlat

Hiippakunta

Pyhän Henrikin juhla: Ekumeeninen valtuuskunta Roomassa

Piispa Teemu Sipon SCJ saarna 19.1.2013 Santa Maria sopra Minerva –basilikassa

Kardinaali Domenico Capranican hautakappeli, jossa säilytettiin myös pyhän Katariina Sienalaisen maallisia jäännöksiä 1430-1855. Ainakin suomalaiset tuntevat kappelin myös Suomen kansalliskappelina Roomassa. Suomalaisvaltuuskunnan jumalanpalvelukset on tapana viettää juuri siellä.

Rakkaat sisaret ja veljet,

Vietämme jo useita vuosia 19.1. pyhän Henrikin, Suomen apostolin ja marttyyripiispan juhlaa tässä Suomen kappelissa Rooman Santa Maria sopra Minerva -basilikassa. Koska juhlapäivä osuu vuosittain kansainväliseen kristittyjen ykseyden rukousviikkoon, sopii erittäin hyvin, että vietämme tätä jumalanpalvelusta aina ekumeenisesti yhdessä veljinä ja sisarina, luterilaisina, ortodokseina ja katolisina ja vapaakirkkoihin kuuluvina kristittyinä. Ympäri maailmaa rukoillaan rukousviikkona 18.-25. tammikuuta kristittyjen ykseyden puolesta.

Rukousviikkoa varten valmistetaan myös rukous- ja teemavihko, jonka täksi vuodeksi on valmistanut intialainen ekumeeninen työryhmä. Sen pääaiheena on, paitsi rukous kristittyjen ykseyden puolesta, myös kiinnittää huomio kaikkeen siihen mikä orjuuttaa, sortaa ja eriarvoistaa ihmisiä, ja kuinka kristityt voisivat vastata näihin haasteisiin. Intialaisilla kristityillä on mielessä Intiassa edelleen vahvasti yhteiskuntaa hallitseva kastilaitos, joka jakaa ihmiset eriarvoisiin ryhmiin. Huolenaiheena intialaisilla on ennen muuta kastittomat, dalitit, jotka on tuomittu syrjäytyneeksi, osattomaksi kansanosaksi. Intian kristittyjä vaivaa tässä erityisesti se, että kasteihin jaottelu vaikuttaa myös kirkkojen ja seurakuntien piirissä. Tässä nähdään suuri ristiriita kristilliseen uskoon ja ihmiskäsitykseen nähden.

Paavi Benedictus XVI kirjoittaa eräässä teoksessaan ihmisen luomisesta seuraavasti: Ihminen ei ole lähtöisin jostain pahasta demonista vaan hyvän Jumalan suunnitelmasta ja tahdosta. Jumala luo ihmisen maan tomusta. Kaikki ihmiset on luotu samasta aineesta, mullasta. Huolimatta kulttuurin ja historian luomista eroista me kaikki olemme tehty samasta materiasta. Ja erotuksetta me kaikki myös palaamme samaan materiaan maaksi jälleen. Näin kastijako, rasismi ja rotusyrjintä ovat ristiriidassa raamatullisen luomiskertomuksen ja kristillisen ihmiskäsityksen kanssa. Olemme yksi ihmiskunta, samasta aineesta.

Toinen ja varmasti vielä periaatteellisempi seikka luomiskertomuksessa on siinä, että Jumala herättää ihmisen elämään puhaltamalla häneen elävän hengen. Jumala luo ihmisen kaltaisekseen, omaksi kuvakseen, Jumalan kuvaksi. Jo luomisen perusteella uskomme, että Jumala tuntee jokaisen ihmisen ja rakastaa jokaista ihmistä, sillä Jumala on tahtonut jokaisen ihmisen ja antanut hänelle päämäärän ja tehtävän tässä elämässä. Paavi kirjoittaa: ”Ihmisen elämä on erityisessä Jumalan suojeluksessa, koska jokainen ihminen, miten kurja tai korkea hän lieneekin, miten sairas tai kärsivä, miten tarpeeton tai tärkeä hän lieneekin, oli hän sitten syntynyt tai syntymätön, peruuttamattomasti sairas tai täynnä elinvoimaa — jokainen ihminen on Jumalan kuva, sillä jokainen kantaa itsessään Jumalan henkeä. Ihmisen sielun pohjalla on Jumalan turmeltumaton henki, kuin kipinä Jumalan hyvyydestä. Tässä on ihmisarvon loukkaamattomuuden syvin perusta.”

Rakkaat kristityt, Intiassa elää vielä voimakkaana kastilaitos. Mutta jos me tarkastelemme meitä lähempänä olevia yhteiskuntia meidän on tunnustettava, että ihmisten erottelu ja jaottelu on pitkälti todellisuutta myös eurooppalaisessa kontekstissa. Mitä enemmän yhteiskunnassa vieraannutaan kristillisestä uskosta ja traditiosta, sitä ohuemmaksi tulee ajatus Jumalasta jokaisen ihmisen luojana, ihmisestä Jumalan kuvana ja Jumalan omaisuutena. Näin myös ihmisten välinen veljeys ja toisen ihmisen kunnioittaminen kärsivät.

Kuin varkain ihmisten mieliin saattaa hiipiä ajatus omaisuuden ja statuksen perusteella tapahtuvasta erottelusta, jossa heikoimmilla ovat puolustuskyvyttömät ja syrjäytyneet lapset, sairaat vanhukset, köyhät maahanmuuttajat ja monet hyväksikäytetyt ihmiset. Heidän olemassaolonsa oikeutusta saatetaan lähestulkoon epäillä. Aletaan ajatella, että ihmisen arvoa ei mitatakaan hänen pelkästä ihmisyydestään käsin, vaan ensisijaisesti hänestä koituvan hyödyn perusteella. Tällaista ajattelutapaa vastaan meidän kristittyjen tulee yhdessä antaa todistus sekä Vanhan että Uuden testamentin sanomasta, että Jumalalle jokainen on yhtä arvokas, hän rakastaa poikkeuksetta jokaista ihmistä, mutta erityisesti niitä, jotka ovat joutuneet elämän varjopuolelle. Juuri syrjäytyneissä me kohtaamme Herran Kristuksen. Hän itse oli syrjäytetty ja hän kärsi ristinkuoleman syrjäytyneiden kanssa. Hän samaistui heihin, hänen haavansa ovat heidän haavojaan.

Kun kohtaamme Kristuksen eukaristiassa, hänen ruumiinsa ja verensä sakramentissa, me kohtaamme myös hänen rakkautensa itseämme, kaikkia ihmisiä ja erityisesti kärsiviä ja sorrettuja kohtaan. Osallisuutemme pyhälle aterialle on osallisuutta myös kaikkien niiden kanssa, joita Kristus rakastaa. Osallistumiseni edellyttää myös minun rakkauttani heitä kohtaan. Käytännössä se voi merkitä kuten intialainen ryhmä sanoo: leipämme jakamista nälkäisten kanssa ja köyhyyden ja eriarvoisuuden raja-aitojen kaatamista.

Rakkaat veljet ja sisaret Kristuksessa, me iloitsemme siitä että voimme yhdessä viettää vuodesta toiseen tätä ekumeenista palvelusta Suomen kappelissa täällä Roomassa. Se merkitsee valmiuttamme kaataa raja-aitoja meidän kristittyjen keskuudessa. Se, ettei meillä eri kirkkoihin kuuluvina ole näissä palveluksissa mahdollisuutta mennä yhdessä ehtoolliselle, on painava syy lähestyä yhä uudelleen Kristusta. Hän rukoili palavasti opetuslastensa puolesta, että he olisivat yhtä. Tuo ykseys täydellisesti toteutuessaan avaisi meille myös yhteisen eukaristian, yhteisen ehtoollispöydän. Siksi ponnistelemme ykseyden saavuttamiseksi. Siksi käännymme rukouksessa Herramme puoleen. Tässä mielessä saamme pyytää myös pyhän Henrikin esirukouksia. Eräässä esirukouspyynnössä Suomen apostolille sanotaan: ”Pelastavan sanan airut, Henrik, uskon opettaja, katsahda puoleemme taivaasta ja varjele sitä viinitarhaa, jonka itse olet istuttanut. Rukoile puolestamme Jumalaa!”

>> Paavin puhe suomalaisvaltuuskunnalle s. 8.

Societas Sancti Gregorii Magni

Vanhan messun päivät 15.-17.2.2013 Tridentine Days

Isä Marek Grabowski FSSP vierailee Suomessa:

perjantai 15.2. friday

19.00 **Pyhä Messu** (MR 1962) Pyhän Henrikin katedraalissa

lauantai 16.2. saturday

15.00 **Pyhä Messu** (MR 1962) Pyhän Henrikin katedraalissa

16.00 **Alustus ja keskustelu** (Talk&Discussion) Pyhän Henrikin seurakuntasalissa

sunnuntai 17.2. sunday

16.00 **Gregoriaaninen messu** (*Missa Cantata*, MR 1962) Pyhän Henrikin katedraalissa

gregoriusyhdistys.wordpress.com